

EU-konkurrenceretten siden sidst

Dansk Forening for Europaret

18. november 2024

Morten Kofmann, partner

Bart Creve, partner

Sonny Gaarslev, partner

Agenda

1.	Overblik over nye afgørelser og ny regulering
2.	Artikel 101: Kartelsager
3.	Artikel 101: Generelt
4.	Artikel 102: Misbrugssager
5.	Fusionskontrol
6.	Erstatningssager
7.	Et kig i krystalkuglen

Overblik

Afgørelser fra Kommissionen (1/2)

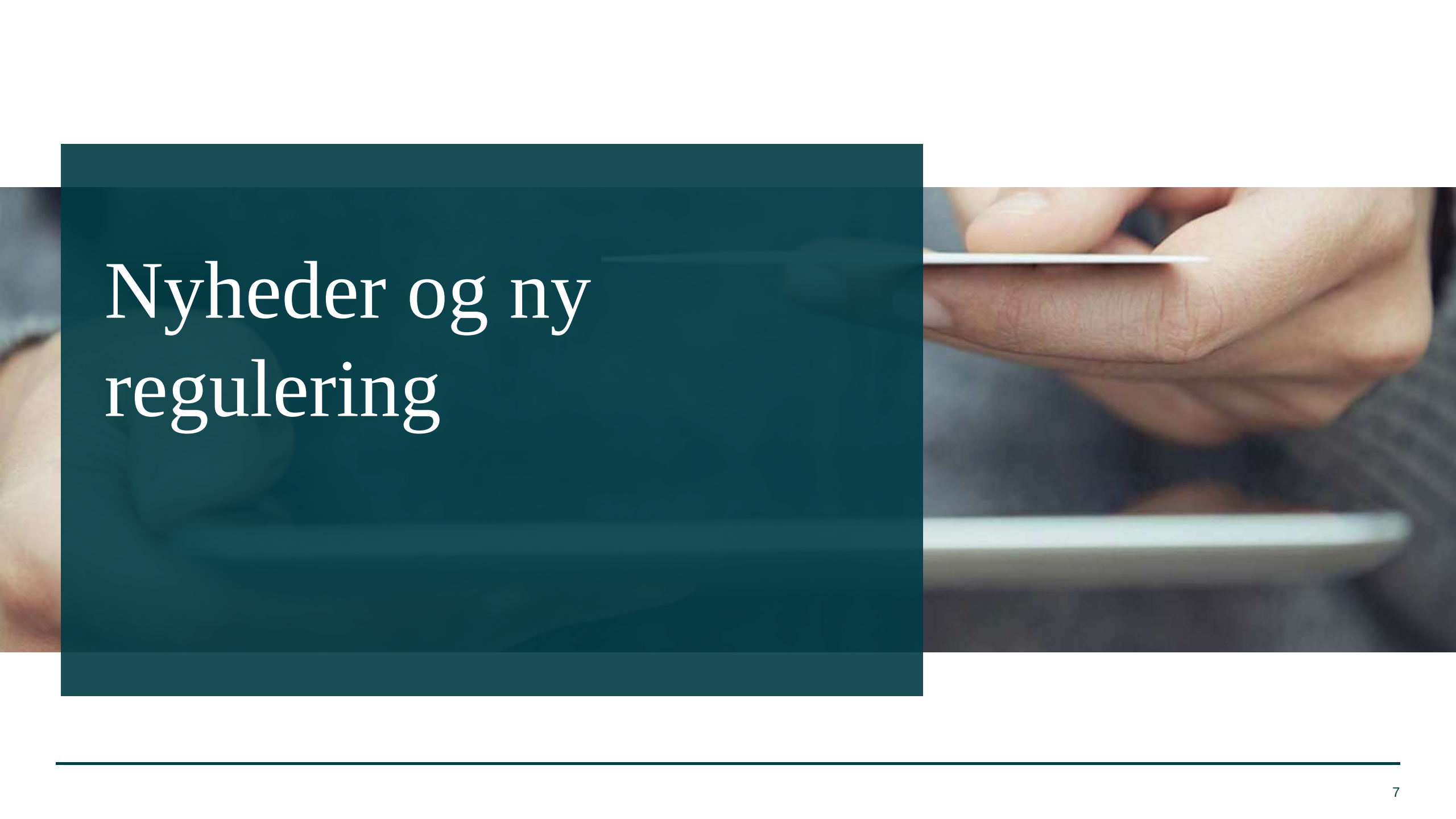
Art. 101 - Karteller		Art. 101 - Øvrigt		Art. 102		Fusioner*	
• AT.40636	SNBB	• AT.40632	Mondelez trade restrictions	• AT.40632	Mondelez trade restrictions	• M.6447	IAG / BMI
• AT.40606	Farmed Atlantic Salmon			• AT.40437	Apple - App Store Practices	• M.11419	PAVAO VUJNOVAC / FORTENOVA GROUP
• AT.40054	Ethanol benchmarks			• AT.40735	Online rail ticket distribution in Spain	• M.11415	PREDICA / CLARIANE
• AT.40545	Automotive starter batteries					• M.10507	HITACHI RAIL / GROUND TRANSPORTATION SYSTEMS BUSINESS OF THALES
• AT.40512	Euro-denominated bonds			• AT.40452	Apple - Mobile payments	• M.10962	KINGSPAN GROUP
• AT.40401	Second-hand rolling stock			• AT.40588	Teva	• M.11485	BRASSERIE NATIONALE / BOISSONS HEINTZ
				• AT.40577	Vifor	• M.10860	ADVENT / GFK
						• M.11460	INVESTINDUSTRIAL / SAMMONTANA FINANZIARIA / FORNO D'ASOLO / SAMMONTANA
						• M.11469	CARREFOUR / CASINO ASSETS
						• M.11143	CMA CGM / BOLLORE LOGISTICS
						• M.10433	VIVENDI / LAGARDERE
						• M.10896	ORANGE / MASMOVIL / JV
						• M.11413	DUISPORT / TKSE / TKSL
						• M.10149	KOREAN AIR LINES / ASIANA AIRLINE
						• M.11423	KAUFLAND / SCP REAL ASSETS
						• M.11379	LOTTOMATICA / SKS365
						• M.10920	AMAZON / IROBOT
						• M.11241	EEX / NASDAQ POWER
						• M.11364	AHOLD DELHAIZE / PROFI ROM FOOD
						• M.11264	AUCHAN PORTUGAL / DIA / DIA PORTUGAL SUPERMERCADOS
						• M.11358	CEPSA / BALLENOIL
						• M.11093	LANTMÄNNEN / LRF / HS
							HUSHALLNINGSSÄLLSKAPENS SERVICE / VÄXA SVERIGE / ARLA FOODS / HKSCAN SWEDEN / AGRONOD JV

Afgørelser fra Kommissionen (2/2)

Art. 101 - Karteller	Art. 101 - Øvrigt	Art. 102	Fusioner*
			• M.10262 META (FORMERLY FACEBOOK) / KUSTOME • M.11043 NOVOZYMES / CHR HANSEN HOLDING • M.11262 FRAMATOME / NAVAL GROUP / JEUMONT ELECTRIC • M.11033 ADOBE / FIGMA • M.11109 IAG / AIR EUROPA • M.11204 BUNGE / VITERRA • M.11584 HARNG CENTRAL DEPARTMENT STORE / KADEWE GROUP • M.11071 DEUTSCHE LUFTHANSA / MEF / ITA • M.11383 COOPER / VIATRIS (EUROPEAN OTC BUSINESS) • M.11159 JD SPORTS / GROUPE COURIR • M.10939 ILLUMINA / GRAIL • M.11577 Eiffage / EQOS • M.11559 EXYTE / KINETICS • M.8947 NIDEC / WHIRLPOOL (EMBRACO BUSINESS) • M.11754 MSC / TTC / SAMUDERA / JV • M.11722 LONE STAR FUNDS / CROWN • M.11693 PLATINUM EQUITY GROUP / FRATELLI POLLI

Afgørelser fra Retten og Domstolen

Art. 101 - Karteller		Art. 101 – Øvrigt		Art. 102		Fusioner		Erstatning	
• C-438/22	Em akaunt BG	• C-680/21	Royal Antwerp	• C-333/21	European	• C-746/21 P	Altice Group	• C-297/22	United Parcel
• C-251/22 P	Scania and Others v Commission	• C-128/21	Lietuvos notarų rūmai and Others		Superleague		Lux	P	Service
• T-113/17	Crédit agricole and others v Commission	• C-124/21 P	International Skating Union	• C-48/22 P	Google Shopping	• T-583/20	Italia Wanbao	• C-605/21	Heureka Group
• T-106/17	JPMorgan Chase and Others v Commission	• C-207/19 P	Biogaran	• T-671/1	Qualcomm	T-53/21 (and others)	EVH (and others) v Commission	• C-632/22	Volvo
• C-70/23 P	Westfälische Drahtindustrie and Others v Commission	• C-197/19 P	Mylan Laboratories	• C-255/22 P	Orlen	C-611/22 P & C-625/22 P	Illumina & Grail v Commission		
• C-298/22	Banco BPN v BIC	• C-164/19 P	Niche Generics	• T-334/19	Google AdSense	• C-581/22 P	thyssenkrupp v Commission		
• C-29/23 P	Ferriera Valsabbia and other v Commission	• C-151/19 P	Commission v Krka	• C-240/22 P	Commission v Intel				
• C-30/23 P	Alfa Acciai v Commission	• C-144/19 P	Lupin						
• C-31/23 P	Ferriere Nord v Commission	• C-201/19 P	Servier						
		• C-198/19 P	Teva UK						
		• C-176/19 P	Commission v Servier and Others						
		• C-166/19 P	Unichem Laboratories						
		• T-59/22	Conserve Italia and others v Commission						
		• T-181/22	Pharol v Commission						
		• C-264/23	Booking.com						
		• T-587/22	Crown Holdings and others						
		• T-589/22	Silgan Holdings						
		• C-650/22	FIFA						

A close-up photograph of a hand holding a white card. The hand is positioned on the right side of the frame, with the thumb and index finger gripping the card. The card is held horizontally. The background is out of focus, showing a person's face and a dark, textured surface. A dark teal rectangular overlay covers the left and center portions of the image, containing the title text.

Nyheder og ny regulering

Digital Market Act (DMA)

Baggrund for DMA

- Markedet for onlineplatforme er kendetegnet ved, at et fåtal af aktører sidder på en stor andel af verdensmarkedet.
- De store onlineplatforme er i besiddelse af betydelige mængder data om forbrugeradfærd, som de dels sælger til deres erhvervskunder til brug for salg eller markedsføring, og dels anvender selv til brug for salg af egne produkter.
- Dette kan gøre det vanskeligt for sælgere og annoncører at konkurrere med store onlineplatforme, ligesom det kan gøre det vanskeligt for andre udviklere af digitale tjenester at komme ind på markedet.

Kort om DMA

- Vedtaget 14. september 2022 og fuldt implementeret 6. marts 2024.
- DMA har til formål at sikre retfærdige og åbne digitale markeder.
- Regelsættet udpeger på grundlag af objektive kriterier, hvornår en stor onlineplatform kan betegnes som en såkaldt '*gatekeeper*'.
- Kommissionen har indtil nu udpeget en række gatekeepers, herunder Alphabet (med blandt andet platformene Google og YouTube), Amazon, Apple, ByteDance (som ejer TikTok), Meta og Microsoft.
- DMA pålægger gatekeepere en lang række forpligtelser i forhold til blandt andet deres erhvervsmæssige brugere.

Eksempler på *do's*

- ✓ Brugere skal nemt kunne afinstallere forudinstallerede apps og ændre standardindstillinger.
- ✓ Brugere skal kunne installere tredjeparters apps eller app stores.
- ✓ Erhvervsbrugere skal have adgang til data genereret af deres aktiviteter på platformen.

Eksempler på *don'ts*

- × Benytte erhvervsbrugeres data, når gatekeeperen konkurrerer med erhvervsbrugeren på sin platform.
- × Rangere gatekeeperens egne produkter eller tjenester bedre end tredjeparters produkter eller tjenester.

Success i farmaci industrien – ”Farma-rapporten”

“Today’s report highlights the continuous enforcement efforts by competition authorities across Europe in making sure pharmaceutical markets work properly. Their well-functioning is essential to provide more affordable medicines and more choice to patients and healthcare systems, especially in the context of healthcare crises. We will continue our work in this crucial sector as a matter of priority, making sure we keep up with the ever-changing ways companies seek to unduly protect themselves from competition”

- Margrethe Vestager

Kort om rapporten

- I januar 2024 offentliggjorde Kommissionen en rapport om, hvordan Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder har anvendt EU's konkurrenceregler i lægemiddelsektoren mellem 2018 og 2022.
- Kommissionen bekræfter i rapporten, at den aktive håndhævelse af konkurrencereglerne bidrager til billigere og mere innovative lægemidler, især under covid-19 pandemien.

Rapportens centrale pointer

- Anvendelse af Konkurrencereglerne:
 - 26 afgørelser mod konkurrencebegrænsende praksis med bøder på over € 780 mio.
 - Problemer inkluderer misbrug af patentsystemet, nedsættende omtale af konkurrenter, ‘pay-for-delay’-aftaler og overdrevent høje priser for ikke-patenterede lægemidler.
- Fusionskontrol:
 - Gennemgang af mere end 30 fusioner; bekymringer i 5 tilfælde.
 - 4 fusioner blev godkendt efter tilsagn fra virksomhederne for at bevare konkurrencen.
 - 1 fusion blev opgivet efter indledende bekymringer.
- Proaktiv overvågning:
 - 60 overvågnings- og oplysningsaktiviteter, der gav indsigt i markederne og bidrog til en mere konkurrencefremmende regulering.
 - Initiativer fra det europæiske konkurrencenetværk som reaktion på covid-19 pandemien.

Foreign Subsidies Regulation (FSR)

Kort om FSR

- Regelsættet trådte i kraft 12. oktober 2023.
- FSR-reglerne giver Europa-Kommissionen mulighed for at undersøge støtte fra tredjelande (inkl. EFTA-lande!) til virksomheder, der opererer i EU, og til – om nødvendigt – at afhjælpe eventuelle konkurrencefordrejende virkninger, som en sådan støtte måtte have.
- Regelsættet kræver anmeldelse og forhåndsgodkendelse af fusioner og deltagelse i offentlige udbud, når disse overstiger visse tærskelværdier.
- Kommissionen har følgende beføjelser:
 - 1) En undersøgelsesret, hvor Kommissionen *ex officio* kan igangsætte en indledende undersøgelse. Undersøgelsesretten indebærer beføjelser til at anmode om *ad hoc*-anmeldelser i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer og fusioner under tærskelværdierne.
 - 2) Et anmeldelsesbaseret værktøj til at undersøge fusioner, hvor én af parterne (target i en overtagelse) er etableret inden for EU og genererer en EU-omsætning på mindst € 500 mio., og hvor parterne til transaktionen er blevet tildelt samlede udenlandske finansielle bidrag på mindst € 50 mio. i løbet af de seneste 3 år.
 - 3) Et anmeldelsesbaseret værktøj til at undersøge udenlandske finansielle bidrag i offentlige udbudsprocedurer, hvor den anslåede kontraktværdi er mindst € 250 mio. (€ 125 mio. for deludbud), og hvor tilbuddet indebærer samlede udenlandske finansielle bidrag på mindst € 4 mio. pr. tredjeland i løbet af de seneste 3 år.

Tidlige tendenser i praksis

- Pr. 31. juli 2024 var der i alt 106 prænotifikationer, heraf 76 officielle anmeldelser, hvoraf 63 var afsluttet i fase 1.
- Kommissionen har indledt undersøgelser i sager på tværs af særligt strategiske sektorer, eksempelvis transport, telekommunikation, energi og sikkerhed.
- I flere sager har Kommissionen rettet blikket mod statsstøtte fra Kina, som potentielt kunne være konkurrenceforvridende. I nyere sager har finansielle bidrag fra andre jurisdiktioner dog også været i søgelyset.
- Kommissionen igangsatte for første gang i juni 2024 en dybdegående undersøgelse under FSR i forbindelse med en fusion. Dette er en vigtig "påmindelse" om at integrere FSR-screeningen i M&A-processen.
- FSR-afgørelser er nu tilgængelige i Kommissionens offentlige sagsregister.

FSR – eksempler fra praksis

Undersøgelser på baggrund af anmeldelser

Kinesisk togproducent

Kommissionen indledte i februar 2024 sin første dybdegående undersøgelse under FSR efter anmeldelse fra den kinesiske togproducent CRRC's deltagelse i et bulgarsk udbud. CRRC valgte som konsekvens heraf at trække sig fra udbuddet.

Konsortier i energisektoren

I april 2024 blev to undersøgelser indledt mod to konsortier inden for energisektoren, hvoraf én konsortiedeltager havde forbindelser til den kinesiske stat. Begge havde budt på opførelsen af en solcelle-park i Rumænien. De kinesiske aktører trak sig efterfølgende fra udbuddet.

e&'s fusion med PPF Telecom Group (FS.100011)

I en afgørelse af 24. september 2024 tog Kommissionen stilling til, om støtte fra UAE og lån fra UAE-kontrollerede banker til e& havde medført negative virkninger i transaktionsprocessen og/eller på det indre marked. Fusionen blev godkendt med tilsagn (første eksempel herpå).

Vindmølleleverandører

Kommissionen meldte i april 2024 ud, at de igangsatte en undersøgelse af kinesiske leverandører af vindmøller til vindmølleparker i Spanien, Grækenland, Rumænien og Bulgarien.

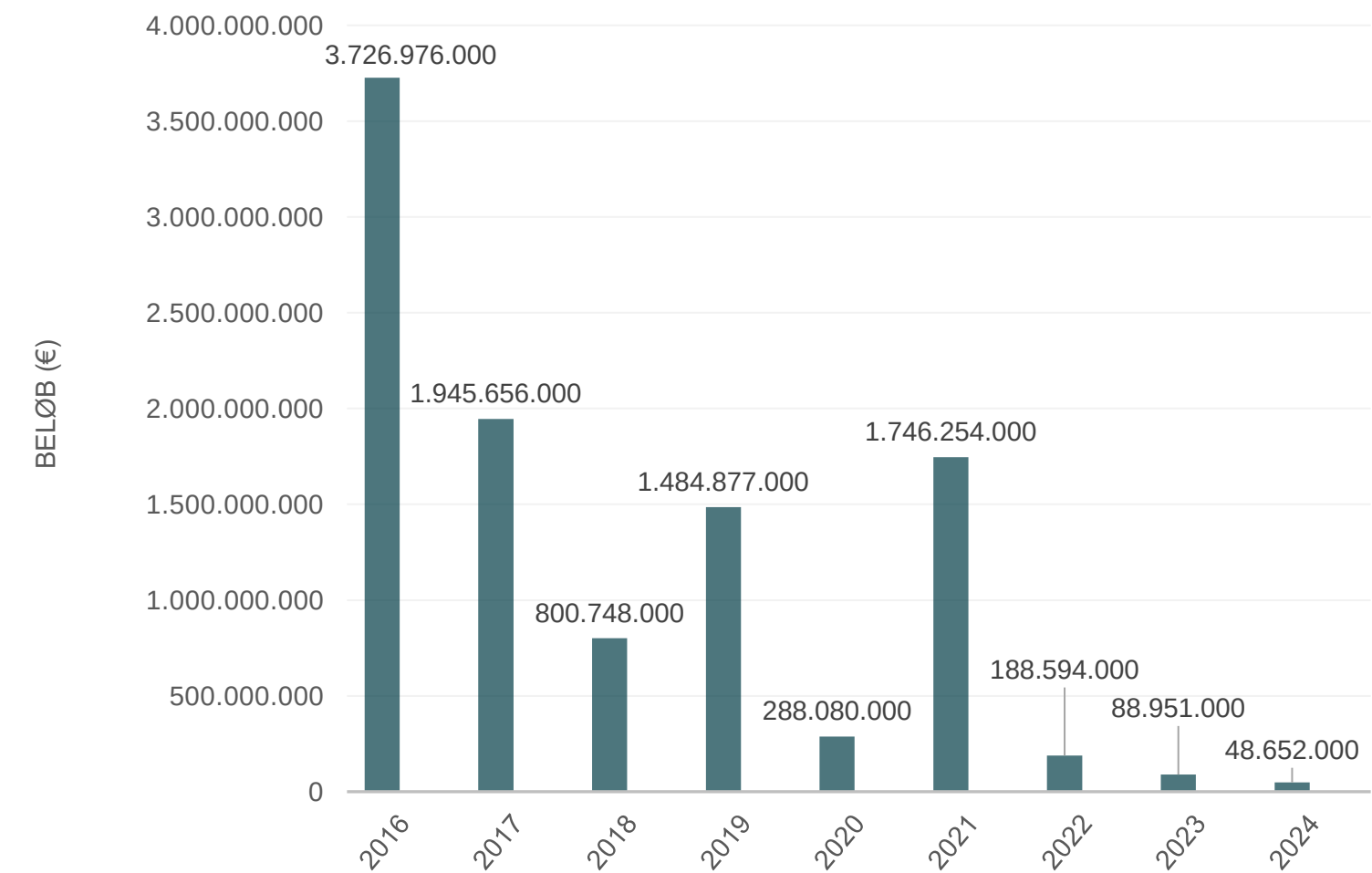

Nuctech

Kommissionen gennemførte i april uanmeldte inspektioner hos den kinesiske virksomhed Nuctech, der er aktiv inden for produktion og salg af sikkerhedsudstyr for at undersøge, om virksomheden modtog konkurrenceforvridende statsstøtte fra Kina.

Art. 101 – Kartelsager

Udvikling – Bøder i kartelsager

År	Beløb (€)
2016	3.726.976.000
2017	1.945.656.000
2018	800.748.000
2019	1.484.877.000
2020	288.080.000
2021	1.746.254.000
2022	188.594.000
2023	88.951.000
2024*	48.652.000
Total	10.318.788.000

Kilde: EC Statistics on Cartel cases udgivet 25. oktober 2024.

Kommissionsafgørelser – Karteller

1. november 2023 – 1. november 2024				
Produkt	Antal virksomheder	Virksomheder der opnåede straffempelse*	Periode	Bøde
SNBB (AT.40636)	7	3	14 år	€ 13,4** mio.
Euro-denominated bonds (AT.40512)	2	1	10 år	€ 26,6 mio.
Ethanol benchmarks (AT.40054)	4	0	2 år	€ 47,7 mio.
Second-hand rolling stock (AT.40401)	2	1	4 år	€ 48,7 mio.

* Efter leniency.

** Et af de pågældende selskaber har ikke indgået et forlig endnu.

AT.40512 – *Euro-denominated bonds*

Sagen kort

- Rabobank og Deutsche Bank havde begge deltaget i et kartel vedrørende handel med Euro-denominerede obligationer, herunder bl.a. statsobligationer.
- Bankerne udvekslede følsomme kommercielle oplysninger og koordinerede deres handels- og prisstrategier mellem 2006 og 2016.

Kommissionens afgørelse

- Adfærden udgjorde en overtrædelse af TEUF art. 101 og EØS-aftalens art. 53.
- Rabobank fik en bøde på € 26,6 mio. for deltagelsen i kartellet.
- Deutsche Bank fik ingen bøde, som følge af *leniency*-reglerne, da Deutsche Bank afslørede kartellet. Dermed undgik Deutsche Bank en bøde på knap € 156 mio.

Sagens betydning

- Sagen er den syvende bødesag i den finansielle sektor og illustrerer vigtigheden af, at være den første til at indgive en *leniency*-ansøgning.

AT.40054 – *Ethanol benchmarks*

Sagen kort

- Flere producenter af ethanol er siden 2021 blevet idømt bøder af Kommissionen for konkurrencestridig adfærd.
- Lantmännen ek för og dets datterselskab Lantmännen Biorefineries AB ("Lantmännen") er den største ethanolproducent i Norden.
- Benchmarks for ethanol blev på tidspunktet for overtrædelsen udarbejdet af tredjemand i Rotterdam. Disse benchmarks blev i høj grad anvendt som reference for prissætningen for ethanol i branchen på samme tidspunkt.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at Lantmännen mellem november 2012 og marts 2014 havde medvirket til
 - at koordinere handelspraksis,
 - at begrænse den fysiske mængde ethanol leveret til udarbejdelse af benchmarks, og
 - at udveksle følsomme oplysninger med henblik på at koordinere adfærd.
- Den samlede adfærd, havde ifølge Kommissionen til hensigt kunstigt at forøge de af tredjemand udarbejdede benchmarks, hvilket medførte højere priser for ethanol.
- Kommissionen vedtog en bøde på € 47,7 mio.

Relaterede sager

- Bødesagen mod Abengoa i samme sag på € 20 mio.
 - Afslutningen af undersøgelsen af Alcogroup i samme sag.
-

AT.40636 – SNBB

Sagen kort

- Kartel mellem syv deltagende selskaber i farma-industrien i form af koordinering og aftalt minimumssalgspris for det farmaceutiske produkt SNBB. Derudover havde kartellet allokeret salgskvoter og foretaget informationsudveksling.
- Kartellet forløb fra 2005 til 2019.
- Seks af de deltagende selskaber indgik forlig med Kommissionen efter forligsproceduren for karteller. Det indebar, at selskaberne anerkendte deres deltagelse og accepterede Kommissionens bøder med 10% reduktion.
- Ét selskab, Alchem, accepterede ikke Kommissionens forligsforslag, hvorfor Kommissionens undersøgelse af selskabets deltagelse fortsat pågår.

Kommissionens afgørelse

- Den 13. juni 2024 informerede Kommissionen Alchem om dens foreløbige vurdering, som peger på, at Alchem har deltaget i kartellet.

Sagens betydning

- Dette var det første bødepålæg for karteller i farmacisektoren. Desuden viser sagen med al tydelighed, hvordan forligsproceduren for karteller kan være en fordel med hensyn til både ressourcer og bødepålæg for virksomhederne.

Bødeudmåling			
Selskab	Leniency	Settlement	Bøde (€)
C2 PHARMA	100 %	10 %	0
Transo-Pharm	50 %	10 %	98.000
Linnea	30 %	10 %	1.791.000
Alkaloids of Australia	-	10 %	559.000
Alkaloids Corporation	-	10 %	537.00
Boehringer	-	10 %	10.401.000

AT.40401 – *Second-hand rolling stock*

Sagen kort

- České dráhy ("ČD") og Österreichische Bundesbahnen ("ÖBB") drev myndighedsgodkendt jernbanetransport i Tjekkiet og Østrig.
- I 2011 etablerede konkurrenten RegioJet sig på markedet for langdistance jernbanetransport i Tjekkiet.
- For at kunne konkurrere med ČD og ÖBB var RegioJet meget afhængig af at kunne købe brugte jernbanevogne til driften af langdistancetransporten.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at ČD og ÖBB i perioden fra 2012 til 2016 koordinerede salgsprocessen af ÖBB's brugte langdistance jernbanevogne, således at RegioJet ikke ville få mulighed for at købe dem. Koordineringen i salgsprocessen forelå blandt andet ved, at ÖBB sørgede for at ČD eller tredjemand ville få bedst mulige vilkår for at købe de af ÖBB brugte vogne.
- Grunden til at ÖBB's vogne var af særlig interesse for RegioJet, var vognenes kvalitet, samt at vognene allerede var godkendte til jernbanedrift i Tjekkiet.
- Parterne blev pålagt hver deres bøde, der tilsammen udmåles til € 48.7 mio. ÖBB fik en bødereduktion på 45 % som følge af virksomhedens samarbejde med Kommissionen.

Sagens betydning

- Endnu en sag, der understreger, at man kan undgå en stor del af bøden efter *leniency*-regimet.

C-251/22 P – *Scania and Others v Commission*

Sagen kort

- I sagen AT.39824 behandlede Kommissionen et omfattende kartel i form af priskoordinering på markedet for mellemtunge og tunge lastbiler i perioden 1997 til 2011.
- I 2016 indgik en del af de deltagende selskaber forlig med Kommissionen efter forligsproceduren for karteller. Det indebar, at selskaberne anerkendte deres deltagelse og accepterede Kommissionens bøder med 10% reduktion. Blandt andre Scania afviste derimod Kommissionens forligsforslag. I 2017 pålagde Kommissionen Scania og flere andre aktører en samlet **bøde på cirka € 880 mio.** for deltagelse i kartellet.
- Scania og de andre aktører appellerede Kommissionens afgørelse til Retten, som afviste appellen i 2022. Scania appellerede herefter Rettens afgørelse om afvisning til Domstolen. Scania fremsatte fire anbringender, heriblandt at Kommissionen havde handlet i strid med princippet om objektiv upartiskhed i forbindelse med en forskudt hybrid procedure. Scania anførte i den forbindelse, at Kommissionen burde have overdraget proceduren angående Scania til et andet hold, end det, som var ansvarlig for den forudgående forligsafgørelse.

Domstolens afgørelse

- Domstolen afviste ligeledes Scania's appel og fastlog, at Kommissionens objektive upartiskhed ikke automatisk var kompromitteret, fordi ét hold sagsbehandlere havde ansvaret for sagen under hele den pågældende forskudte hybride kartelsag.
- Domstolen fastlog tværtimod, at principperne for god forvaltning og rimelig sagsbehandlingstid foreskrev, at den hybride kartelsag skulle behandles af det samme hold sagsbehandlere.

Sagens betydning

- Sagen fastlår, at Kommissionen ikke er forpligtet til at benytte forskellige hold af sagsbehandlere ved forskudte hybride kartelsager.

C-438/22 – *Em akaunt BG*

Sagen kort

- Præjudiciel forelæggelse fra kredsdomstolen i Sofia, Bulgarien i forbindelse med en erstatningssag, hvor sagsøger, Em akaunt BG EOOD, havde sagsøgt sit forsikringsselskab Zastrachovatelno aktsionerno družjestvo Armeets AD for et erstatningsbeløb omfattende godtgørelse af advokatsalær, som sagsøgte mente var sat for højt.
- Den bulgarske advokatorganisations fastsættelse af mindstebeløb for salærer kunne i medfør af bulgarsk lovgivning ikke fraviges gennem aftale, og en national ret kunne ikke pålægge godtgørelse af et salær, der var lavere end dette minimumsbeløb.
- Den nationale ret ønskede svar på, hvorvidt dette var i strid med TEUF art. 101, samt ønskede en præcisering af betingelserne for at kunne påberåbe sig Wouters-doktrinen.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen fandt, at en bekendtgørelse om fastsættelse af mindstebeløb for advokatsalær, som er gjort obligatorisk ved en national lovgivning, udgør en horisontal prisaftale, som har til formål at begrænse konkurrencen og således er i strid med TEUF art. 101. En national ret skal derfor afvise at anvende denne nationale lovgivning.
- Da der var tale om en formålsovertrædelse, kunne Wouters-doktrinen – hvorved konkurrencebegrænsende adfærd fra selvregulerende organer kan begrundes i forfølgelsen af legitime mål og således falde uden for TEUF art. 101 – ikke anvendes.
- Domstolen fandt, at den nationale lovgivning om overholdelse af de fastsatte minimumsbeløb ikke kunne anvendes, selv i tilfælde hvor de fastsatte beløb afspejler de reelle markedspriser for advokatydelse.

Sagens betydning

- Sagen bekræfter tidligere praksis der slår fast, at formålsovertrædelser ikke kan falde uden for TEUF art. 101 begrundet i Wouters-doktrinen.

Euro Interest Rate Derivatives

T-113/17 – *Crédit agricole and Crédit agricole Corporate and Investment Bank v Commission* | T-106/17 – *JPMorgan Chase and Others v Commission*

Sagerne kort

- I 2013 fandt Kommissionen, at adskillige banker havde deltaget i et kartel på markedet for Euribor og/eller EONIA. Flere af bankerne indgik en forligsprocedure med Kommissionen, men Crédit Agricole og JPMorgan deltog ikke.
- I december 2016 pålagde Kommissionen hver af parterne en bøde. Crédit Agricole blev pålagt en bøde på **€ 114 mio.** og JPMorgan blev pålagt en bøde på **€ 337 mio.**
- Crédit Agricole og JPMorgan lagde hver sag an mod Kommissionen med blandt andre en principal påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, samt en subsidiær påstand om nedsættelse af bøden.

Rettenes afgørelser

- Retten fandt i sagen mod JPMorgan, at størstedelen af Kommissionens afgørelse skulle opretholdes. Dog fandt Retten, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde begrundet størrelsen på bøden, hvorfor Retten selv foretog en vurdering af bødens størrelse. Retten fandt ved efterprøvelsen af størrelsen på bøden, at bødens størrelse skulle udmåles til samme beløb, som Kommissionen oprindeligt havde pådømt JPMorgan.
- Retten fandt tilsvarende i sagen mod Crédit Agricole, at størstedelen af Kommissionens afgørelse skulle opretholdes. Retten fandt også her, at begrundelsen for bødens størrelse var ufyldestgørende, hvorfor Retten foretog en vurdering. Denne vurdering medførte, at bøden blev **nedsat til € 110 mio.** frem for de oprindelige € 114 mio.

Sagernes betydning

- Sagernes præjudikatværdi må anses for værende begrænsede. Dog er begge sager blevet appelleret til Domstolen i sagerne C-191/24 P for Crédit Agricole-sagen og C-160/24 P for JPMorgan-sagen.

Art. 101 – Generelt

T-181/22 – *Pharol v Commission*

Sagen kort

- I januar 2013 vedtog Kommissionen en beslutning om at pålægge Telefónica og Pharol (tidligere Portugal Telecom) bøder på ca. **€ 79 mio.** for at indgå en aftale med en konkurrenceklausul, hvorefter parterne var enige om ikke at konkurrere med hinanden på de iberiske telekommunikationsmarkeder.
- I juni 2016 stadfæstede Retten fuldstændigt Kommissionens konklusioner med hensyn til parternes overtrædelse af konkurrenceretten. Retten annullerede dog den del af bøderne, der var fastsat på baggrund af værdien af de salg på markeder, hvor parterne ikke konkurrerede.
- I januar 2022 genvedtog Kommissionen beslutningen med en reduktion af bøden til Pharol fra **€ 12,3 mio.** til **€ 12,1** med værdien af salg på markeder, hvor parterne ikke var i potentiel konkurrence. Pharol appellerede denne beslutning til Retten.

Rettens afgørelse

- Pharol påstod i den nye sag annullering af bøden, subsidiært nedsættelse og anførte, at Kommissionen fejlagtigt udelukkende havde lagt vægt på, hvorvidt der var adgangsbarrierer på markedet og ikke, hvorvidt der var en reel og konkret mulighed for markedsindtræden i deres vurdering af, om parterne var potentielle konkurrenter.
- Retten afviste påstanden og slog fast, at Kommissionen havde anvendt kriteriet om adgangsbarrierer til at vurdere potentiel konkurrence korrekt med henblik på at beregne bøden.
- En inddragelse af reelle og konkrete muligheder for at indtræde på markedet fandtes ikke relevant i relation til bødeberegning.

Sagens betydning

- Sagen illustrerer, at det ved fastlæggelse af en bøde ikke er et krav at bevise, at der er en reel og konkret mulighed for at indtræde på markedet for at påvise, at der er potentiel konkurrence. Det er nok at statuere, at der er adgangsbarrierer.

C-298/22 – *Banco BPN*

Sagen kort

- I 2019 blev flere portugisiske banker pålagt en bøde af den portugisiske konkurrencemyndighed for informationsudveksling, som imidlertid ikke kvalificerede til et kartel. Informationen vedrørte blandet andet huslån, forbrugerkredit og erhvervslånsmarkedet.
- Bankerne appellerede sagen i Portugal med anbringende om, at informationsudvekslingen ikke i sig selv var tilstrækkelig skadelig til, at en undersøgelse af skadevirkningerne kunne undlades, samt at de portugisiske konkurrencemyndigheder ikke tog den fulde kontekst for udvekslingen med i grundlaget for afgørelsen om, at der forelå en konkurrencebegrænsning.
- I april 2022 traf den portugisiske domstol en midlertidig afgørelse, hvorefter konkurrencemyndigheden havde ført tilstrækkeligt bevis for, at formålet med informationsudvekslingen var at reducere usikkerheden om bankernes strategiske adfærd og dermed mindske risikoen for kommercielt pres. I maj 2022 anmodede den portugisiske domstol om en præjudiciel forelæggelse i forbindelse med behandlingen af sagen.

EU-Domstolens opfattelse i den præjudicielle afgørelse

- Den portugisiske domstol forelagde spørgsmålet om, hvorvidt informationsudveksling konceptuelt kunne udgøre en formålsovertrædelse omfattet af TEUF art. 101. Yderligere blev der spurgt til, hvorvidt adfærden kunne være omfattet specifikt, hvor det ikke havde været muligt at identificere eller bevise konkurrencefremmende effekter som følge af udvekslingen.
- EU-Domstolen udtalte, at informationsudveksling kan udgøre en '*til formåls*'-overtrædelse, og bemærkede i forhold til den konkrete sag, at adfærden efter sin natur kunne føre til, at konkurrenterne ikke tilrettelagde sine strategier uafhængigt.

Sagens betydning

- Sagen illustrerer, at informationsudveksling i visse tilfælde anses kan være tilstrækkeligt til at udgøre en selvstændig overtrædelse af TEUF art. 101. Sagen opretholder således den forudgående linje lagt i C-8/08 – *T-Mobile*. Dog kræver det, at de udvekslede informationer er relativt sensitive.

C-264/23 – *Booking.com*

Sagen kort

- Booking.com indførte i 2006 en klausul i sine kontrakter med udbydere af indkvartering, som forhindrede udbyderne i at tilbyde lavere priser på egne eller tredjemænds kanaler i forhold til dem, der blev tilbudt via Booking.com. Den 1. juli 2015 forpligtede Booking.com sig til at erstatte den brede paritetsklausul med en såkaldt '*snæver*' paritetsklausul, hvorefter forbuddet kun gjaldt for tilbud på udbydernes egne hjemmesider.
- De tyske konkurrencemyndigheder fastslog, at en sådan snæver paritetsklausul var i strid med TEUF art. 101, og pålagde Booking.com at bringe anvendelsen af disse til ophør. Dette blev stadfæstet af Tysklands øverste domstol, Bundesgerichtshof.
- Booking.com havde desuden i civil kontekst anlagt sag ved Rechtbank Amsterdam for at få bekræftet, at deres klausuler ikke var i strid med TEUF art. 101. Den hollandske domstol forelagde præjudicielt for Domstolen:
 - hvorvidt TEUF art. 101, stk. 1 skal fortolkes sådan, at snævre og brede paritetsklausuler falder uden for anvendelsesområdet, såfremt de er accessoriske, og
 - hvordan det relevante produktmarked skal afgrænses med henblik på anvendelse af gruppefritagelsesforordningen.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen fastlagde, at hverken snævre eller brede paritetsklausuler automatisk falder uden for TEUF art. 101 som accessoriske og derfor skal vurderes individuelt i forhold til deres konkurrencebegrænsende virkninger, herunder i forhold til TEUF art. 101(3).
- Domstolen fastlagde endvidere, at det forhold til anvendelse af gruppefritagelsesforordningen kræves, at markedsafgrænsningen for hotelreservationsplatforme baseres på en konkret undersøgelse af substituerbarheden mellem onlineformidlingstjenester og andre salgskanaler.

Sagens betydning

- Sagen understreger, at paritetsklausuler ikke automatisk falder uden for TEUF art. 101 og derfor skal vurderes individuelt, hvilket ikke blev prøvet i EU-sagen. Lovlighed er altså ikke udelukket, og man skal også huske, at Booking.com er en platform.

Perindopril-sagerne – ‘*pay-for-delay*’

Faktum i sagerne

- Servier, en fransk farmaceutisk virksomhed, havde patent på perindopril indtil 2003, hvorefter generikaproducenter kunne komme ind på markedet. Servier søgte supplerende patenter for at blokere konkurrencen, hvilket førte til forligsaftaler, hvor generikaproducenterne modtog betaling for ikke at konkurrere, såkaldte ‘*pay-for-delay*’ aftaler.
- Kommissionen fastslog den 9. juli 2014, at Serviers aftaler med *Niche*, *Matrix*, *Teva*, *Krka* og *Lupin* overtrådte TEUF art. 101 og fandt, at Servier misbrugte sin dominerende stilling i strid med TEUF art. 102.
- Kommissionen pålagde bøder for i alt **€ 427 696 508**, hvoraf Servier fik en bøde på over € 330 mio. og generikaproducenterne € 97 mio.
- Servier og generikaproducenterne appellerede Kommissionens afgørelse til Retten.
- Retten annullerede delvist Kommissionens afgørelse, da Serviers bøde for overtrædelsen af TEUF art. 102 blev annulleret. Dermed blev det samlede bødebeløb, som Servier blev pålagt, reduceret til € 228 mio., da Retten opretholdt de pålagte bøder for overtrædelse af TEUF art. 101.
- Rettens annulation af overtrædelsen efter TEUF art. 102 skyldtes, at Kommissionen havde anvendt en fejlagtig analyse af markedsdefinitionen for denne overtrædelse.
- Appellerne er nu behandlet af Domstolen, der afviste parternes appel.

De omtvistede aftaler

Niche/Unichem	Mylan (tidl. Matrix)	Teva	Krka	Lupin
<u>Non-marketing klausul</u>: Niche og Unichem forpligtede sig til ikke at fremstille, levere eller markedsføre generisk perindopril. <u>Non-challenge klausul</u>: Niche og Unichem afstod fra at anfægte gyldigheden af Serviers patenter. - Servier forpligtede sig til ikke at anlægge patentkrænkelssøgsmål mod Niche og Unichem. - Servier betalte Niche og Unichem £ 11,8 mio. <u>hver</u> som compensation.	<u>Non-marketing klausul</u>: Matrix forpligtede sig til ikke at fremstille, levere eller markedsføre generisk perindopril. <u>Non-challenge klausul</u>: Matrix afstod fra at anfægte gyldigheden af Serviers patenter. - Servier forpligtede sig til ikke at anlægge patentkrænkelssøgsmål mod Matrix. - Servier betalte Matrix £11,8 mio. som compensation.	<u>Non-marketing klausul</u>: Teva forpligtede sig til ikke at producere eller markedsføre generisk perindopril. <u>Non-challenge klausul</u>: Teva afstod fra at anfægte gyldigheden af Serviers patenter. <u>Leveringsforpligtelse</u>: Teva forpligtede sig til kun at få leveret perindopril fra Servie. - Servier betalte Teva £ 5 mio. som modydelse. - Hvis Servier ikke kunne levere skulle Servier betale £ 500.000 pr. måned. Servier betalte en samlet godtgørelse på £10,5 mio.	<u>Non-challenge klausul</u>: Krka afstod fra at anfægte gyldigheden af patenterne. <u>Non-marketing klausul</u>: Krka forpligtede sig til ikke at markedsføre generisk perindopril. - Servier frafaldt patentkrænkelssøgsmål mod Krka. - Servier gav Krka en eksklusiv og uigenkaldelig licens mod 3% af Krka's nettoafsætning. - Krka overdrog to patentansøgninger vedrørende perindopril til Servier. - Servier betalte Krka € 30 mio. for overdragelsen.	<u>Non-challenge klausul</u>: Lupin afstod fra at anfægte Serviers patenter. <u>Non-marketing klausul</u>: Lupin måtte ikke sælge generisk perindopril før Servier, eller før patentets udløb. <u>Overdragelses- og licensklausul</u>: Lupin overdrog rettigheder fra tre patentansøgninger til Servier for € 40 mio. <u>Forsyningsaftale</u>: Servier og Lupin skulle stræbe efter at indgå en forsyningsaftale for perindopril.
Bøde: € 13.968.773	Bøde: € 25.207.054	Bøde: € 15.569.395	Bøde: € 10.000.000	Bøde: € 40.000.000

C-201/19P – *Servier and others v Commission*

C-144/19 P – *Lupin* | C-151/19 P – *Krka* | C-164/19 P – *Niche* | C-166/19 P – *Unichem* | C-176/19 P – *Commission v Servier* | C-197/19 P – *Mylan* | C-198/19 P – *Teva* | C-207/19 P – *Biogaran* | C-201/19 P – *Servier*

Sagen kort

I 2014 fandt Kommissionen forligsaftalerne i strid med TEUF art. 101, samt at Servier havde misbrugt sin dominerende stilling i strid med TEUF art. 102. Sagerne blev appelleret til Retten.

- Retten annullerede delvist Kommissionens beslutning, derved at Kommissionen stort set opretholdt alle bøderne, men annullerede bøden til Servier for overtrædelse af TEUF art. 102. Sagerne blev appelleret til Domstolen.
 - Retten afviste Kommissionens argument om, at aftalerne kunne udgøre formålsovertrædelser efter TEUF art. 101.
 - Retten mente, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til lægers loyalitet over for perindopril, samt at Kommissionen havde undervurderes patienternes vilje til at skifte præparat.

Centrale spørgsmål for Domstolen

- Domstolen lagde særlig vægt på vurderingen af to problemstillinger:
 - 1) de juridiske rammer for *vurdering af patentforligsaftaler* i henhold til TEUF art. 101 og
 - 2) definitionen af *det relevante marked* for vurderingen af dominans i henhold til TEUF art. 102 på markedet for lægemidler.

Domstolens afgørelser

Om vurderingen af patentforligsaftaler

- Domstolen præciserede, at *pay-for-delay* aftaler kan udgøre en formålsovertrædelse, hvis aftalen er indgået mellem (potentielle) konkurrenter og indebærer en værdioverførsel til konkurrenten, der til gengæld forpligter sig til ikke at træde ind på markedet.
- Domstolen understregede, at en potentiel konkurrent er en producent, der har "*reelle og konkrete muligheder*" for at træde ind på markedet.
- Domstolen fandt (i modsætning til Retten), at overførslerne fra Servier til generikaproducenterne udgjorde et økonomisk incitament til at forsinke konkurrencen, hvilket udgjorde en formålsovertrædelse.

Om afgrænsningen af det relevante marked

- Domstolen fastholdt Kommissionens markedsafgrænsning af perindopril, der var defineret som et særskilt marked, hvor prisfald på andre lægemidler ikke påvirkede prisen. Domstolen fandt, at Kommissionen havde ret i at tillægge prisforskelle betydning.

Sagernes betydning

- Sagerne understreger, at store værdioverførsler med henblik på at forhindre markedsadgang er en klar indikation på en formålsovertrædelse.
- Derudover præciserer sagerne, hvordan det relevante marked for lægemidler defineres under TEUF art. 102. Markedsafgrænsningen skal således tage højde for produktets egenskab, økonomiske vilkår og særlige forhold i sektoren, såsom lægers ordination.

C-650/22 – *FIFA*

Sagen kort

- En tvist opstod mellem FIFA og den professionelle fodboldspiller BZ om regler i FIFA's Regulations on the Status and Transfer of Players ("RSTP"), der begrænsede spillers mulighed for at skifte klub under visse omstændigheder. RSTP fastsatte blandt andet følgende vilkår:
 - ophævede spilleren en klubkontrakt før udløb uden '*gyldig grund*' og tilsluttede sig en ny klub, var både spilleren og den nye klub solidarisk ansvarlige for at betale kompensation til den tidligere klub,
 - den nye klub kunne straffes eksempelvis med karantæne mod at indgå kontrakter med nye spillere, og
 - spillerens tidligere fodboldforbund måtte ikke udstede den internationale transferattest ("ITC"), før en eventuel tvist om skiftet var løst.
- Ved et skifte mellem fodboldklubberne Lokomotiv Moskva og Sporting Charleroi var BZ blevet pålagt at betale kompensation til den tidligere klub, og den belgiske fodboldunion forhindrede hans registrering hos den nye klub. BZ anlagde sag mod FIFA ved en belgisk domstol, som forelagde Domstolen spørgsmål om FIFA's transferreglers forenelighed med TEUF art. 45 og 101.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen fandt, at arbejdskraftens frie bevægelighed blev forhindret på grund af kravet om kompensation til de gamle klubber på uforudsigelige beløb, hvilket afskrækkede klubber fra at indgå kontrakt med spillere i konflikt med deres tidligere klub. Dertil begrænsede kravet om at tilbageholde ITC'er under igangværende tvister spillernes mobilitet og karriereudvikling betydeligt.
- Fra et konkurrenceretligt perspektiv fandt Domstolen, at:
 - reglerne i RSTP havde til formål at begrænse konkurrencen i form af et "*generelt, absolut og permanent*" og "*drastisk*" forbud mod fodboldklubbers mulighed for ensidigt at rekruttere spillere, der havde kontrakt med en anden klub. Dette kunne sidestilles med '*no-poach*'-aftaler mellem klubberne, og
 - med forbehold for den nationale domstols efterprøvelse fandt Domstolen, at reglerne ikke var nødvendige for at opnå effektivitetsgevinster (herunder at sikre stabiliteten i sammensætningen af spillertruppe), hvorfor de ikke kunne være omfattet af fritagelsen i TEUF art. 101, stk. 3.

Sagens betydning

- Sagen er nyeste eksempel i en række af sager, hvor Domstolen har skruet bissen på over for fodboldforbund i forbindelse med sammenstød mellem EU-regulering og privat sportslig regulering. Man kan forestille sig, at nærværende sag vil resultere i en vis gentænkning af transfersystemerne hos FIFA, der sikrer større spillermobilitet på tværs af grænser.

C-680/21 – *Royal Antwerp Football Club*

Sagen kort

- UEFA indførte regler, der krævede en vis bestanddel af '*home-grown*'-spillere på fodboldholds spillerlister. Det belgiske fodboldforbund, URBSFA, vedtog lignende regler. I begge regelsæt blev en '*home-grown*'-spiller defineret som en spiller, der er blevet trænet i en årrække i en klub, der indgår i et nationalt fodboldforbund. Spillerens nationalitet var uden betydning.
- En fodboldspiller og en belgisk fodboldklub, Royal Antwerp Football Club, lagde sag an mod URBSFA som følge af reglerne.
- Spørgsmålet forelagt for Retten var, hvorvidt TEUF art. 101 skulle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for de vedtagne regler om '*home grown*'-spillere.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen fastslog indledningsvist, at det er muligt, at reglerne kunne have en konkurrencebegrænsende virkning for klubbers adgang til at konkurrere, da klubberne har en interesse i at rekruttere talentfulde fodboldspillere – uanset hvor de har trænet.
- Domstolen fastslog dog, at den forelæggende ret må afgøre, hvorvidt reglerne begrænser konkurrencen. Såfremt det er tilfældet, vil det være muligt for hhv. UEFA og URBSFA at gøre gældende, at reglerne kan retfærdiggøres trods den konkurrencebegrænsende effekt, hvis reglerne forfølger legitime målsætninger i det offentlige interesse, der er proportionale i deres implementering, og ikke er konkurrenceforvridende i deres natur.

Sagens betydning

- Afgørelsen bekræfter, at også i sportens verden er de konkurrenceretlige regler essentielle og illustrerer sammenstødet mellem sportsregulering og EU-lovgivning. Dette med en understregelse af, at hensynet til sporten, i dette tilfælde udviklingen af talenter, ikke står alene. Selvom sådanne hensyn er legitime, er det fortsat sportsorganisationerne og klubbernes pligt at sikre overholdelse af EU-lovgivning.

C-124/21 P – *International Skating Union v Commission*

Sagen kort

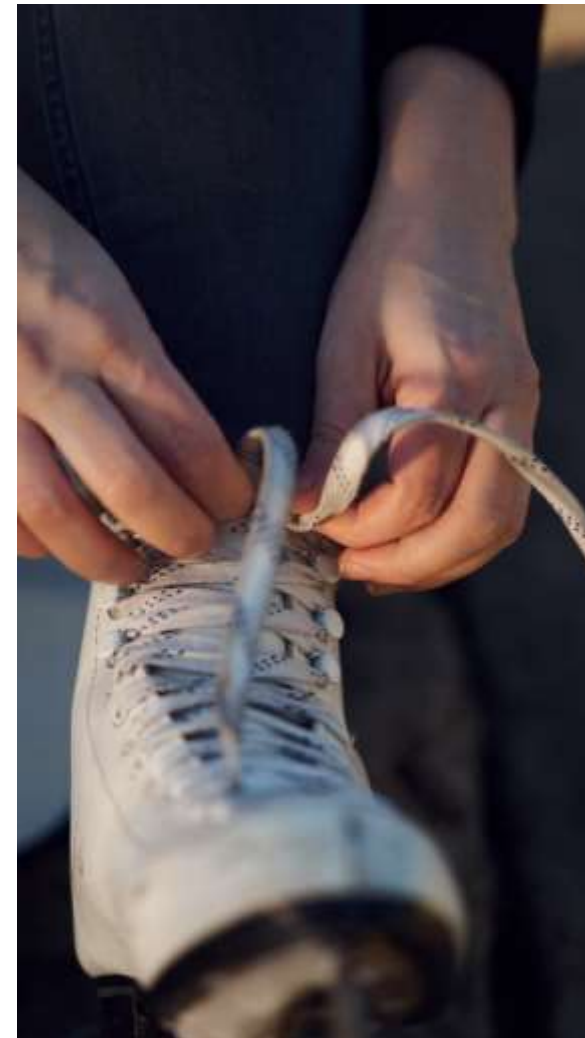
- Kommissionen afsagde i 2017 en afgørelse mod International Skating Union ("ISU"), hvori ISU's adfærd blev anset for værende konkurrencestridigt, eftersom ISU havde mulighed for at uddele væsentlige bøder til atleter, der deltog i tredjemands konkurrencer, som ISU ikke forinden havde godkendt.
- Ifølge Kommissionen tillod reglerne, at ISU kunne forhindre tredjemand i at organisere begivenheder, der konkurrerede med deres egne. Derudover forhindrede reglerne, at skøjteløbere kunne deltage i andre begivenheder, samt at de kunne få prøvet deres ret ved domstole grundet en voldgiftsklausul.
- ISU anlagde sag mod Kommissionen, der i første instans blev afgjort i Retten. Retten gav Kommissionen delvist medhold og opretholdt de uddelte bøder. Kommissionen fik imidlertid ikke medhold for så vidt angik voldgiftsreglerne. Herefter appellerede ISU sagen til Domstolen.

Domstolens afgørelse

- Domstolen fandt, at organiseringen af sportslige konkurrencer var en økonomisk aktivitet, der var underlagt konkurrencereglerne.
- Domstolen understregede, at en sportsorganisation som ISU må vedtage og sikre regler, blandt andet sanktioner, for konkurrencer, men disse regler skal være transparente, objektive, ikke-diskriminerende og proportionelle.
- Hvis ikke reglerne lever op til disse kriterier, kan reglerne udgøre en overtrædelse.

Sagens betydning

- Sagen baseres på samme juridiske opfattelse som i C-333/21 – *European Superleague Company*.
 - Afgørelsen viser således, at atleters rettigheder, herunder retten til frit at kunne vælge hvilke konkurrencer de ønsker at deltage i, er et tungtvejende hensyn.
 - Samtidig kan afgørelsen potentielt føre til, at store sportsorganer i fremtiden vil få mindre indflydelse på konkurrencen, hvilket kan åbne vejene for konkurrenter på sportsmarkedet, hvorved flere og mindre konkurrencearrangementer kan opstå.

Art. 102 – Misbrug

C-333/21 – *European Superleague Company*

Sagen kort

- European Super League-projektet blev en foreslået ny fodboldkonkurrence, hvori 12 europæiske storklubber skulle konkurrere indbyrdes på tværs af nationale fodboldforbund.
- FIFA og UEFA modsatte sig projektet, hvilket førte til en juridisk tvist, eftersom FIFA og UEFA vedtog regler, hvorefter FIFA og UEFA tillagdes beføjelse til
 - 1) at godkende eller afvise nye fodboldkonkurrencer mellem klubberne og
 - 2) til at udnytte medierettighederne relateret til disse konkurrencer.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen fastslog indledningsvis, at organiseringen af fodboldturneringen og udnyttelsen af de hertil knyttede medierettigheder begge udgjorde økonomisk aktivitet, hvorfor udøvelsen heraf måtte foregå med respekt for de europæiske konkurrenceregler.
- Domstolen anså FIFA og UEFA for at have en dominerende stilling, og dermed havde mulighed for at regulere vilkårene for potentielle konkurrenters adgang til markedet. En sådan mulighed for påvirkning af adgangen til markedet skal i sig selv være underlagt vilkår til sikring for transparens, objektivitet, anti-diskrimination og proportionalitet. Sådanne vilkår fandtes ikke at være til stede for hverken FIFA eller UEFA, hvorfor disse organisationer misbrugte deres respektive dominerende stillinger.
- Den adfærd, som FIFA og UEFA havde udøvet, var ifølge Domstolen til skade for europæiske fodboldklubber, alle medievirksomheder på de pågældende markeder og ultimativt også forbrugerne.

Sagens betydning

- Sagen viser, at mulighed for at regulere markedsadgangen som i den pågældende sag må underlægges særlige kriterier for at sikre mod misbrug af dominerende stilling. Afgørelsen er særligt interessant, idet den potentielt kan bidrage til en ændring i de eksisterende strukturering af fodboldligaer. Med afgørelsen åbnes der op for, at der i fremtiden kan skabes nye ligaer, der fungerer uafhængigt af UEFA og FIFA og dermed ikke vil være underlagt deres kontrol.

AT.40577 – Vifor Pharma

Sagen kort

- Kommissionen annoncerede i juni 2022, at denne ville indlede en undersøgelse i Vifor Pharmas ("Vifor") adfærd. Undersøgelsen blev igangsat, da Kommissionen havde mistanke om, at Vifor havde misbrugt sin dominerende stilling ved at udvise en adfærd, der skulle afskrække forbrugere fra det konkurrerende produkt, Monofor, på markedet for intravenøs jernmedicin.
- Konkret havde Vifor angiveligt spredt misvisende informationer om sikkerhedsrisikoen forbundet med den konkurrerende medicin. Denne adfærd var særligt rettet mod sundhedspersonale.
- Der er i EØS årligt omkring 1,8 mio. patienter i behandling med intravenøs jernmedicin grundet jernmangel.

Kommissionens afgørelse

- På baggrund af Kommissionens indledende undersøgelse afgav Vifor følgende tilsagn i sagen:
 - 1) Vifor skal igangsætte kommunikation til at korrigere de spredte misvisende informationer via flere kommunikationskanaler,
 - 2) Vifor må ikke offentliggøre eksternt kommunikation omkring sikkerheden af Monofor uden tilstrækkeligt videnskabeligt belæg, og
 - 3) Vifor skal igangsætte tiltag til at sikre compliance med disse tiltag.
- Tilsagnene blev accepteret for en periode på 10 år og vil blive monitoreret af en *trustee*.

Sagens betydning

- Sagen er et af de få eksempler på, at en for aggressiv og målrettet markedsføring, hvor konkurrerende produkter tales ned ("*disparagement*"), kan udgøre et misbrug af dominans.

AT.40588 – Teva

Sagen kort

- Teva er en global medicinalvirksomhed, som er aktiv i EØS gennem en række datterselskaber. Teva var dominerende på markedet for glatirameracetat. Dette aktive lægemiddelstof indgik i virksomhedens medicin Copaxone til behandling af sklerose.
- Kommissionen indledte en dybdegående undersøgelse mod Teva i 2021 på baggrund af 'dawn raids' udført hos Tevas datterselskaber i 2019 for at undersøge, om Teva misbrugte sin dominerende stilling i strid med TEUF art. 102.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at Teva havde misbrugt sin dominerende stilling på markedet for glatimeratacetate ved kunstigt at forlænge Copaxones eneposition på markedet og forhindre markedsadgangen for konkurrerende billigere glatirameracetatlægemedler i Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Italien, Holland, Polen og Spanien. Misbruget bestod særligt i, at:
 - 1) Teva kunstigt forlængede Copaxones patentbeskyttelse ved at indgive flere delpatent-ansøgninger vedrørende fremstillingsprocessen og doseringsregimet for glatirameracetat, ligesom Teva strategisk trak de enkelte ansøgninger tilbage, før der i tvister med konkurrenterne blev afsagt gyldighedsafgørelser med præcedens for de øvrige delpatenter, og
 - 2) Teva systematisk spredte misvisende information om konkurrerende glatirameracetatlægemedler vedrørende disse lægemidlers sikkerhed, effektivitet og sammenlignelighed med Copaxone. Kampagnen var målrettet centrale stakeholders, herunder læger og nationale beslutningstagere i forhold til prisfastsættelse og tilskud til lægemidler.
- Kommissionen fandt, at Tevas forskellige tiltag tilsammen udgjorde en '*single and continuous infringement*', som havde strakt sig over 4-9 år og muligvis forhindret nedsættelse af priserne på glatirameracetatlægemedler i EØS, hvilket havde haft negative konsekvenser for offentlige sundhedsbudgetter på tværs af EU.
- Kommissionen udmålte en **bøde på € 462,6 mio.** til Teva og lagde i den forbindelse vægt på alvoren og varigheden af overtrædelsen.

Sagens betydning

- Sagen er det andet EU-eksempel på, at en medicinalvirksomheds udbredelse af misvisende informationer om konkurrerende lægemidler bliver sanktioneret efter TEUF art. 102. Sagen bekræfter Kommissionens fortsatte fokus på medicinalektoren, herunder dens generelt strenge linje over for tiltag, der forsinket introduktion af (billigere) generiske, konkurrerende lægemidler på markedet.

AT.40452 – *Apple (Mobile payments)*

Sagen kort

- Sagen omhandlede den såkaldte '*tap and go*'-teknologi, der blev anvendt til betalinger med betalingskort tilknyttet Apple Pay igennem Apples Wallet-app. Teknologien gjorde det muligt at foretage kontaktløs betaling gennem bl.a. iPhones.
- Apples enheder udgjorde sammen med selskabets software et lukket økosystem, hvor Apple havde en høj grad af kontrol over brugernes muligheder, herunder også andre udvikleres adgang til at benytte funktionerne i Wallet-appen.
- Apple Pay funktionen i Wallet-appen var den eneste løsning, der fik adgang til '*tap and go*'-teknologien, og det var ikke muligt for andre udviklere at benytte teknologien.

Kommissionens afgørelse

- Ifølge Kommissionen havde Apple en dominerende stilling på markedet for "mobile wallets" ("mobile punge"), og dette - at begrænsningen af andre udvikleres adgang til '*tap and go*'-teknologien - havde en innovations- og konkurrencebegrænsende virkning, hvorfor der var tale om misbrug af dominerende stilling.
- Sagen blev afsluttet, da Apple tilbød tilsagn for en periode på 10 år, der blandt andet indebar:
 - 1) at andre udviklere skulle have omkostningsfri adgang til '*tap and go*'-teknologien, såfremt visse betingelser var opfyldt,
 - 2) at opstille en lige, objektiv, transparent og ikke-diskriminerende fremgangsmåde for at opnå adgang til '*tap and go*'-teknologien og
 - 3) at lade brugere vælge, hvilken udviklers "mobile pung"-app, der skulle være standard til brug for betalinger.

Sagens betydning

- Sagen viser Kommissionens fortsatte fokus på innovative løsninger særligt på markeder af teknologisk karakter. Sagen viser tilmed, hvor stor en frigørelse, Kommissionen kræver for at acceptere tilsagn ved misbrug af dominerende stilling.

AT.40437 – Apple (App Store Practices)

Sagen kort

- Apple havde som eneudbyder af en App Store på deres iOS-enheder stor grad af kontrol over, hvilke muligheder tredjepartsudviklere havde for at komme i kontakt med forbrugerne.
- For at tredjepartsudviklerne kunne udbyde deres apps gennem App Store, skulle Apples standardvilkår accepteres. Disse indebar særlige '*anti-steering*'-vilkår, herunder at Apple skulle have en del af betalingerne formidlet gennem App Store, samt at tredjepartsudviklerne ikke måtte gøre slutbrugeren opmærksom på, at betaling kunne gennemføres udenom App Store (eksempelvis til en lavere pris gennem en hjemmeside).
- Apple blev kritiseret af konkurrenter for disse vilkår. Særligt fremtrædende var konkurrenten på markedet for streaming af musik, Spotify, der i september 2023 udsendte en pressemeddelelse, hvori Apples vilkår blev kritiseret.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at Apple havde en dominerende stilling på markedet for distribution af apps til streaming af musik for iOS-enheder.
- Anvendelsen af '*anti-steering*'-vilkår var en adfærd, der havde til formål, at forhindre konkurrenterne i at oplyse kunderne fuldt ud om andre muligheder for betaling.
- Adfærden var ifølge Kommissionen misbrug af dominerende stilling og havde fundet sted i knap 10 år, da Kommissionen i marts 2024 traf afgørelse herom. Derfor blev Apple idømt en bøde på mere end **€ 1,8 mia.**

Sagens betydning

- Da Apple er blandt de udnævnte '*gatekeepers*' i Kommissionens Digital Markets Act-regulering, og Apple Store betragtes som en online formidlingsplatform heri, kan det forventes, at der kommer et længere efterspil om vilkårene i Apple Store. Dette støttes særligt af, at denne afgørelse er blevet appelleret i sagen T-260/24.

Apples App Store

1

'*Anti-steering*'-vilkår begrænser andre udbydere

Andre udbydere af musik streaming end Apple Music

2

Slutbrugeren bliver ikke informeret om andre betalingsmuligheder

Slutbrugeren

AT.40632 – *Mondelēz*

Sagen kort

- Sagen omhandlede virksomheden Mondelēz, der var blandt de største chokolade- og kikseproducenter. Virksomheden stod blandt andre for produktionen af mærkerne Toblerone, Oreo og TUC-kiks.
- Mondelēz havde udøvet følgende adfærd i en årrække:
 - 1) Mondelēz havde begrænset, hvilke områder udvalgte engroskunder kunne videresælge Mondelēz' produkter samt forhindret ti eksklusive distributører i visse medlemsstater fra at svare på salgsanmodninger fra kunder i andre medlemsstater uden forudgående godkendelse fra Mondelēz.
 - 2) Derudover havde virksomheden nægtet at forsyne en tysk mægler med henblik på at forhindre videresalget af chokoladetabletter (f.eks. bage chokolade) i medlemslande, hvor priserne var højere. Ydermere havde Mondelēz ophørt med at forsyne det hollandske marked for udvalgte produkter med henblik på at forhindre hollandsk eksport til Belgien, hvor Mondelēz solgte produkterne til højere priser.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen anså adfærden til punkt 1) som værende stridende med TEUF art. 101. Adfærden i punkt 2) blev anset for værende stridende med TEUF art. 102.
- Samlet set havde den ulovlige adfærd ifølge Kommissionen den virkning, at Mondelēz var i stand til at kunstigt hæve priserne for produkterne.
- Mondelēz blev derfor idømt en bøde på omkring € 397 mio. Denne blev dog nedsat med 15 %, som følge af virksomhedens erkendelse af overtrædelsen og samarbejde med Kommissionen. Den endelige bøde beløb sig til € 337,5 mio.

Sagens betydning

- Sagen er af begrænset betydning, da adfærden må anses for værende åbenbart konkurrencestridende.

T-671/19 – *Qualcomm v Commission*

Sagen kort

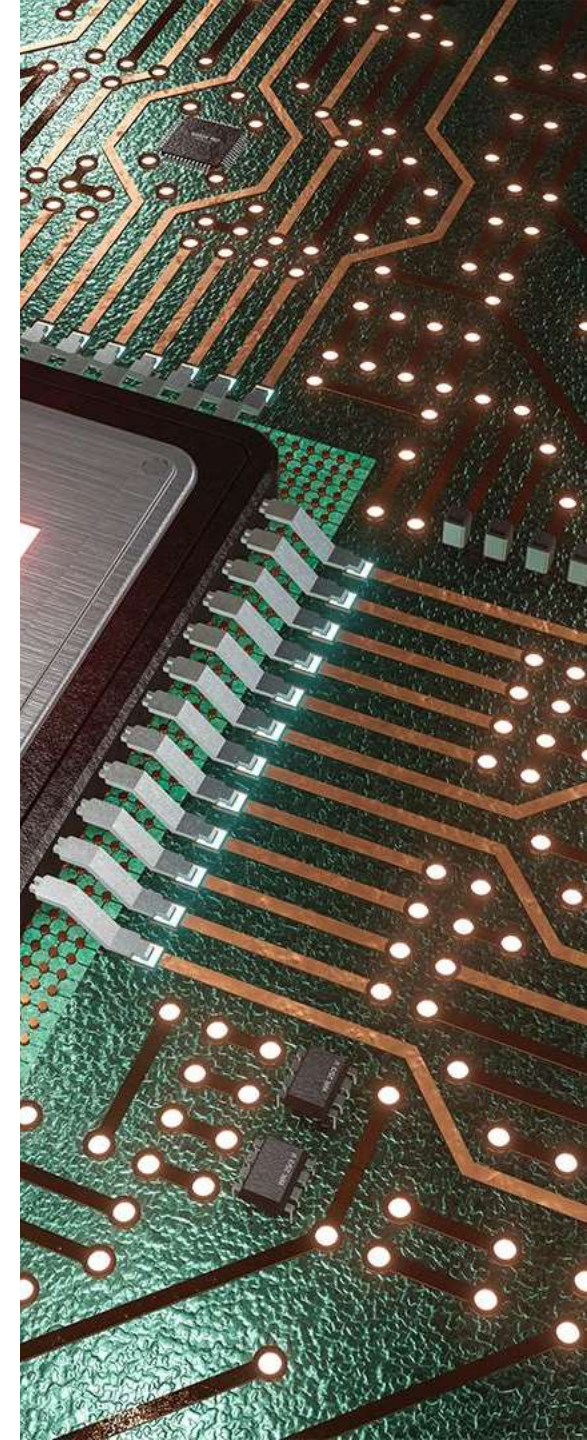
- I 2019 pålagde Kommissionen den amerikanske chipproducent Qualcomm en bøde på € 242 mio. for at føre en aggressiv prissætningsstrategi med henblik på at bevare sin dominerende stilling på markedet for 3G-basebåndschipsets i strid med TEUF art. 102.
- Strategien udmøntede sig ved, at Qualcomm solgte sine chips til underbudspriser til nøglekunderne Huawei og ZTE med henblik på at eliminere sin hovedkonkurrent, den britiske telefonsoftwareproducent Icera.
- Qualcomm appellerede Kommissionens afgørelse og fremsatte i den forbindelse hele 15 anbringender, herunder vedrørende påståede fejl i markedsdefinitionen og produktionsomkostnings-benchmarks, processuelle mangler samt utilstrækkelig begrundelse.

Rettens afgørelse

- Retten afviste stort set alle Qualcomms anbringender i deres helhed.
- Retten medgav dog, at Kommissionens var afvejet fra sine retningslinjer for beregning af bøder uden en begrundelse, hvilket førte til en beskeden nedsættelse af bøden fra € 242 til € 238,7 mio.

Sagens betydning

- Overordnet stadfæster Rettens afgørelse Kommissionens praksis for ekskluderende misbrug, herunder *predatory pricing*, og afgørelsen synes også at harmonerer med Kommissionens aktuelle udkast til retningslinjer om ekskluderende misbrug fra 2024 – særligt bemærkes:
 - *LRAIC (Long-Run Average Incremental Costs)* er et passende omkostningsbenchmark i stedet for *ATC (Average Total Costs)* til vurdering af underbudspriser specifikt for multiproduktionsvirksomheder, der kan drage stordriftsfordele.
 - Den elimineringshensigt, der kræves for at statuere et *predatory pricing*-misbrug kunne baseres på bl.a. indirekte beviser.
 - *AEC-testen* (as efficient competitor) ligger implicit i *predatory pricing*-prøvelsen, og der er således ikke behov for en selvstændig prøvelse af prissætningens egnethed til at medføre afskærmning.

T-334/19 – *Google & Alphabet v Commission*

(Google AdSense for Search)

Sagens baggrund

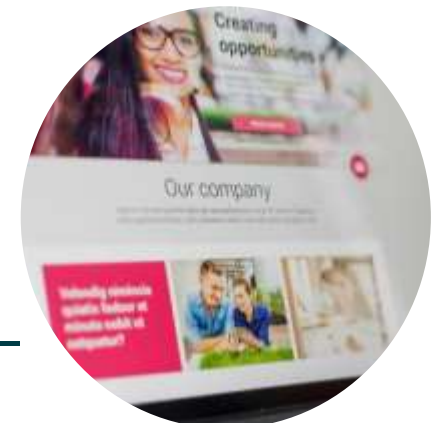
- Google har drevet platformen AdSense siden 2003, som inkluderer servicen AdSense for Search ("AFS"). AFS tillader hjemmesideejere at integrere søgemaskiner og vise søgeannoncer, hvor Google deler indtægterne med partnerne. Google indgik med nogle hjemmesideejere en såkaldt Google Service Agreement ("GSA"), der regulerede samarbejdet mellem parterne og visning af søgeannoncer.
- I 2010 klagede en tysk konkurrent over Googles kontrakter til Kommissionen, hvorefter Kommissionen undersøgte sagen.
- Kommissionen pålagde i 2019 Google en bøde på € 1,49 mia. som følge af misbrug af dominerende stilling særligt ved brugen af tre bestemte klausuler i deres GSA:
 - 1) Eksklusivitetsklausul: Partnerne måtte ikke formidle søgeannoncer fra Googles konkurrenter på hjemmesider inkluderet i deres GSA.
 - 2) Placeringsklausul: Partnerne var forpligtede til at have et vist minimum af søgeannoncer på deres sider og skulle i øvrigt reservere den bedste plads til søgeannoncer fra Google, mens konkurrerende virksomheders søgeannoncer ikke måtte blive placeret over Googles.
 - 3) Forhåndsgodkendelsesklausul: Partnerne var forpligtede til at indhente Googles godkendelse, før de ændrede visningen af søgeannoncer, herunder konkurrerende annoncer.

Rettens afgørelse

- Retten gav Kommissionen medhold i en række konklusioner, der lå til grund for bøden.
- Imidlertid fandt Retten, at Kommissionen ved sin afgørelse ikke havde inddraget alle relevante omstændigheder i prøvelsen, herunder de konkrete modbeviser, som Google havde fremlagt. Kommissionen havde således ikke godtgjort, at eksklusivitets-, placerings- og forhåndsgodkendelsesklausulerne hver især udgjorde et misbrug, eller at klausulerne tilsammen udgjorde én sammenhængende overtrædelse. Retten udtalte i den forbindelse også, at eksklusivbestemmelser ikke i sig selv nødvendigvis udgør misbrug uden en realitetsprøvelse.
- Retten kritiserede, at Kommissionen blot havde lagt den samlede varighed af GSA'erne til grund uden at inddrage, at flere af kontrakterne kun havde en varighed på få år, hvorefter de var blevet fornyet eller forlænget. Ligeledes blev det kritiseret, at overtrædelsen for 2016 var statueret uden data.
- Som følge af den ufuldstændige prøvelse ophævede Retten hele Kommissions afgørelse samt bøden.

Sagens betydning

- Sagen viser, at det ikke uden videre på et objektivt grundlag kan sluttes, at en given adfærd udgør et misbrug. Konkurrencemyndigheder skal foretage en realitetsprøvelse og skal også prøve den dominerende virksomhedens eventuelle fremlagte modbeviser.

C-48/22 P – *Google & Alphabet v Commission* (Google Shopping)

Sagens baggrund

- I 2017 blev Google LLC og dets moderselskab Alphabet Inc. pålagt en rekordhøj bøde på ca. € 2,4 mia. af Kommissionen for at have misbrugt sin dominerende stilling.
- Ifølge Kommissionen havde Google favoriseret sin egen sammenligningstjeneste gennem en mere fordelagtig visning og placering af søgeresultaterne (såkaldt *"self-preferencing"*) samt ved at bruge ranglistealgoritmer til sin fordel.
- Retten opretholdt Kommissionens bøde. Dette blev begrundet med, at Kommissionen tilstrækkeligt havde bevist, at Google havde misbrugt sin dominerende stilling, da Googles søgemaskine havde fremhævet Googles egne resultater frem for konkurrenternes.

Domstolens afgørelse

- Domstolen udtalte i den efterfølgende dom, at selvom Googles generelle søgetjeneste på nogle punkter minder om en *'essential facility'*, skal den ikke vurderes i lyset af *Bronner*-testen:
 - Et væsentligt element i *Bronner* er, at det er et væsentligt indgreb i den dominerende virksomheds kontraheringsfrihed og ejendomsret at pålægge den dominerende virksomhed at kontrahere med en konkurrent. Derfor er denne test ganske streng og har et snævert anvendelsesområde.
 - Dette moment var ikke tilstede i denne sag, da Google havde tilladt konkurrenter at benytte deres infrastruktur, men derefter foretog en favorisering af Googles egne produkter.
 - Dermed fandt Domstolen, at Google ikke med føje kunne hævde, at et påbud om ophør af den pågældende favorisering var indgribende på samme vis som tvungen medkontrahering.
- Der var samlet set i sagen ikke sket en retlig fejl i den forudgående behandling af sagen, der kunne begrunde, at Googles appelanbringender kunne tages til følge.
- Domstolen fastslog også, at der ikke gælder et generelt forbud mod *"self-preferencing"*.

Sagens betydning

- *"Self-preferencing"* kan udgøre et misbrug, men det kræver en grundig analyse og er ikke udgangspunktet.

"Det skal præciseres, at en dominerende virksomhed, som behandler sine egne tjenester mere gunstigt end den behandling, som denne virksomhed indrømmer konkurrenternes tjenester, generelt ikke kan anses for, uafhængigt af omstændighederne i den foreliggende sag, at udvise en adfærd, der fraviger konkurrence på ydelser."

Domstolens præmis 186

Fusioner

Fusioner

	2020	2021	2022	2023	2024*
Anmeldte sager i dag	361	405	371	356	297
Fase 1 – uden tilsagn	334	384	354	320	284
Fase 1 – med tilsagn	13	7	10	4	3
Fase 2 – uden tilsagn	1	0	0	2	0
Fase 2 – med tilsagn	3	4	2	5	3
Fase 2 – forbudte	0	0	2	1	0

Kilde: EC Statistics on Mergers cases.

*sager til og med 1. november 2024.

T-227/21 – *Illumina v Commission* (Kompetencesagen)

Sagen kort

- Illumina påstod annullection af Kommissionens afgørelse om at imødekomme henvisningen, og støttede det på tre anbringender:
 - 1) Kommissionen havde ikke kompetence efter fusionsforordningens art. 22 til at indlede en undersøgelse, når den henvisende medlemsstat ikke efter egne fusionskontrolregler kan behandle den,
 - 2) henvisningen af fusionen var sket for sent, subsidiært at Kommissionens fremsendelse af opfordringsskrivelsen underminerede retssikkerhedsprincipper og god forvaltningsskik, og
 - 3) Kommissionen havde tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af berettigede forventninger, idet det medlem af Kommissionen, der var ansvarlig for konkurrence, havde erklæret, at Kommissionens politik ikke ville blive ændret, før vejledningen i henhold til art. 22 var på plads.

Rettens afgørelse

- Angående Illuminas første hovedanbringende foretog Retten en ordlydsfortolkning, en historisk fortolkning, en kontekstuel og en formålsfortolkning.
- Retten mente ikke, at en ordlydsfortolkning førte til et brugbart resultat, men at en historisk, kontekstuel og formålsfortolkning alle tilsagde, at nationale tærskelværdier er uden betydning for anvendelsen af art. 22.
- Angående Illuminas andet hovedanbringende fandt Retten, at det afgørende for fristen i art. 22 er det tidspunkt, hvor medlemsstaten sættes i stand til at vurdere, om betingelserne for henvisning er til stede, og at Kommissionen herefter blot skulle handle inden for rammerne af rimelig tid.
- Retten afviste sagen og frifandt Kommissionen.
- Rettens dom blev anket af Illumina (og Grail, der intervenserede i sagen for Retten) til Domstolen (C-611/22 P), hvor der nu er truffet afgørelse.

C-611/22 P – *Illumina v Commission* (Kompetencesagen)

Sagen kort

- Illumina (og GRAIL) nedlagde påstand om ophævelse af Rettens dom T-227/21 og støttede det på tre anbringender:
 - 1) Retten begik en retlig fejl ved at fortolke art. 22 således, at bestemmelsen giver mulighed for at en medlemsstat, der har national lovgivning på fusionskontrolområdet, har beføjelse til at anmode Kommissionen om at behandle en fusion, der ikke opfylder de nationale betingelser for behandling,
 - 2) Retten begik endvidere en retlig fejl ved at forkaste Illuminas anbringende om, at Frankrigs anmodning om henvisning var indgivet for sent, og at retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik var tilsidesat, og
 - 3) Rettens bedømmelse af Illuminas argumentation for, at der var sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af berettigede forventninger som følge af de forsikringer, som Kommissionens næstformand angiveligt angav var behæftet med retlige fejl.

Domstolens afgørelse

- Domstolen tilsidesatte Rettens dom og annullerede Kommissionens tidligere afgørelse om imødekommelse af Frankrigs anmodning om henvisning.
- Domstolen fandt, at nationale konkurrencemyndigheder ikke kan anmode Kommissionen om at undersøge fusioner uden europæisk dimension efter art. 22, hvis de ikke selv har kompetence til at behandle dem på baggrund af en bredere analyse af bestemmelsens historiske oprindelse, kontekst, formål mv.
- Kommissionen havde således ikke jurisdiktion til at behandle fusionen, hvorfor bøden for '*gun-jumping*' til Illumina på mere end 3 mia. kr. var uberettiget. Ligeledes var Kommissionens forbud ulovligt, herunder også Kommissionens påbud om at frasælge GRAIL igen.

Sagens betydning

- Afgørelsen fastslår, at der er et grundlæggende hensyn til i fusionskontrolreglerne at sikre retssikkerheden og forudsigeligheden i transaktioner, som ellers er blevet væsentligt svækket de senere år.
- I et dansk perspektiv er dommens betydning formentlig forholdsvis afgrænset, med indførelsen af den danske '*call-in*'-regel, som giver Kommissionen en '*bagvej*' til at opnå jurisdiktion, selvom de sædvanlige tærskelværdier ikke er opfyldt.

M.10262 – *Meta / Kustomer*

Sagen kort

- Kommissionen godkendte ved afgørelse fra januar 2022 fusionen af Metas opkøb af Kustomer med tilsagn om, at Meta ikke ville forhindre eller forringe adgangen til sine beskedkanaler for konkurrenter.
- I maj 2023 gennemførte Meta en udspaltning af Kustomer, der medførte at Meta herefter kun havde en mindre andel i Kustomer og dermed ingen stemmemajoritet.
- Dette fik Meta til at anmode Kommissionen om dispensation fra tilsagnene fastsat i afgørelsen fra januar 2022, idet Meta ikke længere havde kontrol over Kustomer, hvorfor Metas forhold til Kustomer nu faldt uden for fusionsforordningens anvendelsesområde, og at tilsagnene måtte bortfalde som følge heraf.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen foretog en konkret helhedsvurdering hvilket bestod i en afvejning af om Meta havde godtgjort grund til dispensation samt, hvorvidt de konkurrenceretlige betænkeligheder, der blev identificeret i beslutningen om at godkende fusionen, var ophørt med at eksistere.
- Kommissionen fandt, at Meta ikke længere havde kontrol over Kustomer som følge af spaltningen, idet Meta ikke længere havde stemmemajoritet og dermed ingen afgørende indflydelse på Kustomer.
- Det var slutteligt Kommissionens opfattelse, at Metas resterende stemmeandel ikke gav grund til bekymringer vedrørende incitamentet til at tilgodese Kustomer over dennes konkurrenter. Kommissionen imødekom derfor anmodningen og ophævede tilsagnene.

Sagens betydning

- Sagen illustrerer, at Kommissionen vil være tilbøjelig til at frafalde tilsagn, når omstændighederne ændres, således at der ikke længere foreligger de samme konkurrenceretlige problemer som følge af fusionen.

M.10962 – *Kingspan Group*

Sagen kort

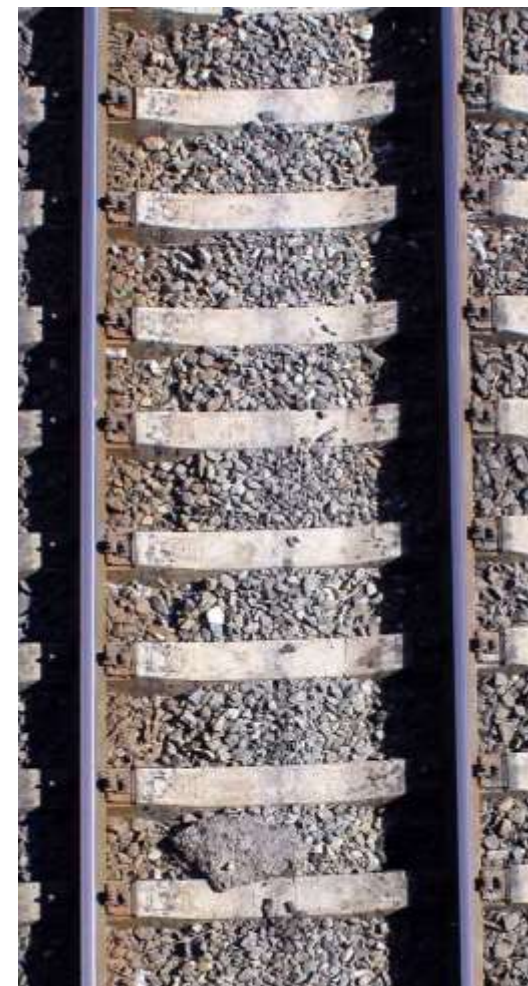
- Kingspan og Trimo er begge førende virksomheder på markedet for mineral-fiber-isoleringsplader, som bruges til konstruktion, renovering og isolering af forskellige industrielle og kommercielle bygninger.
- I marts 2021 anmeldte Kingspan det påtænkte opkøb af Trimo til Kommissionen, som herefter igangsatte en undersøgelse af transaktionen. Dette førte til en klagepunktsmeddelelse, som fik parterne til at opgive transaktionen i april 2022.
- Denne sag vedrører Kommissionens undersøgelse af, hvorvidt Kingspan forsætligt eller uagtsomt havde afgivet forkerte og/eller vildledende oplysninger under Kommissionens undersøgelse af Kingspans foreslåede opkøb af Trimo i strid med fusionsforordningens art. 14, stk. 1.

Kommissionens afgørelse

- Det er Kommissionens opfattelse, at Kingspan forsætligt eller uagtsomt leverede forkerte, ufuldstændige og vildledende oplysninger vedrørende grundlæggende fakta om Kingspans interne organisation samt fakta til brug for vurderingen af:
 - 1) omfanget af det relevante produkt- og geografiske marked,
 - 2) eksistensen af adgangs- og ekspansionsbarrierer,
 - 3) vigtigheden af innovation, og
 - 4) graden af konkurrence mellem Kingspan og Trimo samt i forhold til deres konkurrenter.
- Kommissionen har nu udstedt en klagepunktsmeddelelse, som Kingspan har lejlighed til at svare på.
- Hvis sagens udfald skulle ende med, at Kingspan forsætligt eller uagtsomt har afgivet ukorrekte oplysninger, kan Kommissionen for hver tilfælde pålægge en bøde på op til 1 % af virksomhedens årlige globale omsætning.

Sagens betydning

- Sagens betydning er for nu begrænset, men den er et eksempel på, at Kommissionen slår hårdt ned på overtrædelser i fusionskontrolmæssigt regi.

M.10433 – Vivendi / Lagardère

Sagen kort

- Begge franske virksomheder er store multimediekonglomerater. Særligt er de gennem deres respektive datterselskaber førende aktører for bogudgivelse i fransktalende lande i EU. Begge er også tilstede gennem hele værdikæden for bøger.
- Kommissionen fandt fusionen betænkelig, da parternes datterselskaber var de to førende aktører på flere stadier i værdikæden for bøger og indledte en dybdegående undersøgelse med sagsnummer M.10433.

Kommissionens afgørelse

- Da der kun var få andre væsentlige aktører end parterne på visse steder i værdikæden, ville fusionen ifølge Kommissionen medføre en risiko for væsentligt reduceret konkurrence på markedet, der også vil medføre reduceret valg af udbydere - og dermed øgede priser.
- Vivendi afgav tilsagn om:
 - 1) at afhænde Vivendis eget datterselskab og tilhørende enheder, der omfatter flere etablerede publicister og
 - 2) at afhænde Vivendis kendismagasin *Gala*.
- Efter Kommissionens vurdering i sag M.10433 var disse tilsagn som udgangspunkt tilstrækkelige til at få fusionen godkendt.

Sagens efterspil

- Den 25. juli 2023 meddelte Kommissionen, at den startede en undersøgelse af, om Vivendi forsøgte at overholde 'gun-jumping'-forbuddet samt tilsagnene ved at gennemføre fusionen, før Kommissionen godkendte køberne af de dele af virksomheden, som Vivendi havde forpligtet sig til at afhænde.
- Sagen er fortsat under behandling i sagsnummer M.11184.
- Kan man forestille sig bøder som i Illumina / Grail?

M.10920 – Amazon / iRobot

Sagen kort

- Kommissionens foreløbige vurdering af Amazons påtænkte opkøb af iRobot medførte, at fusionen blev annulleret, inden afgørelsen blev truffet.
- Amazon tilbyder en online markedsplads, som giver forhandlere mulighed for at annoncere og sælge produkter. Amazon er selv aktiv som forhandler af forskellige produkter, inklusive robotstøvsugere ("RVC"), på sin online markedsplads.
- iRobot fremstillede og solgte RVC'er gennem Amazons online markedsplads.

Kommissionens vurdering

- Kommissionen vurderede foreløbigt, at fusionen risikerede at hæmme den effektive konkurrence betydeligt som følge af:
 - at Amazons online markedsplads var en særlig vigtig kanal til at sælge RVC'er i Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien, og
 - Amazon kunne som følge heraf have evnen og incitamentet til at udelukke iRobots konkurrenter ved at forhindre dem i at sælge RVC'er på Amazons online markedsplads eller forringe deres adgang dertil.

Sagens betydning

- Kommissionens foreløbige vurdering viser de vertikale konkurrencebegrænsende risikoer ved transaktioner, hvor store etablerede platforme såsom Amazon erhverver leverandører og forhandlere, der er stærkt afhængige af platformens kontaktflade med kunder.

"when assessing transactions of this kind, it is key to take into account what the transaction would mean for rivals and customers of the merged entity. This applies in particular to transactions by which large, established sales channels acquire suppliers that are heavily dependent on the acquirer's infrastructure and customer reach to be successful in the EEA market."

- Margrethe Vestager

M.11043 – *Novozymes / CHR Hansen Holding*

Sagen kort

- Egentlig fusion mellem Novozymes ("NZ") og CHR Hansen Holding ("CHH").
- NZ udvikler, fremstiller og leverer industrielle enzymer, herunder laktase.
- CHH fremstiller hovedsagelig kulturer til ernærings-, farmaceutiske og landbrugsindustrier.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt på baggrund af en dybdegående undersøgelse, at fusionen kunne reducere konkurrencen på markedet for produktion af laktase ved hjælp af genetisk modifikationsteknologi.
- Årsagen var, at CHH havde et projekt om at starte produktion af laktase og med stor sandsynlighed ville udvikle sig til en effektiv konkurrent inden for en kort tidsramme. Efter fusionen ville der ikke være tilstrækkelige potentielle konkurrenter til den fusionerede enhed på markedet for produktion af laktase.
- Kommissionen godkendte fusionen på betingelse af parternes overholdelse af tilsagn, hvorved parternes tilpligtedes at sælge:
 - 1) CHHs projekt om produktion af laktase ved hjælp af genetisk modifikationsteknologi,
 - 2) CHHs laktase-distribution og
 - 3) NZs laktase-produktionsfaciliteter.

Sagens betydning

- Sagen udgør et eksempel på, at det på markeder karakteriseret ved høj innovations- og koncentrationsgrad er særligt relevant at tage højde for den effektive konkurrence mellem potentielle konkurrenter.

"Novozymes is an established biotech player, which manufactures industrial enzymes, including lactase. This is a concentrated area in which Chr. Hansen is an imminent competitor. The divestiture of Chr. Hansen's lactase activities together with production assets will ensure that its pipeline project can come to market and preserve competition in the highly innovative biotech sector."

- Margrethe Vestager

M.11241 – EEX / NASDAQ POWER

Sagen kort

- Kommissionen accepterede henvisningsanmodninger i henhold til art. 22 i fusionsforordningen angående den foreslåede fusion i form af European Energy Exchange AGs (EEX) erhvervelse af Nasdaqs europæiske energihandel og clearingvirksomhed.
- EEX var den førende energibørs i Europa og driver markeder for energi- og råvareprodukter.
- Nasdaq Power tilbød reguleret handel og clearing af nordiske, tyske og franske futurekontrakter for elektricitet samt EU-emissionskvoter.

Kommissionens vurdering

- Den foreslåede fusion opfyldte ikke tærskelværdierne for fællesskabsdimension i fusionsforordningen. Danmark, Finland, Sverige og Norge indgav anmodninger om henvisning til Kommissionen i henhold til fusionsforordningens art. 22, stk. 1.
- På baggrund af den tilgængelige information vurderede Kommissionen umiddelbart, at fusionen opfyldte kriterierne for henvisning i henhold til fusionsforordningens art. 22, stk. 1. Derfor kunne EEX ikke gennemføre transaktionen, før den var anmeldt og godkendt af Kommissionen.
- I juni 2024 meddelte parterne imidlertid, at den påtænkte fusion var trukket tilbage.

Sagens betydning

- Dette er tredje gang, at Kommissionen har accepteret henvisningsanmodninger i henhold til fusionsforordningens art. 22, stk. 1, selvom de henvisende medlemslande ikke havde den oprindelige kompetence i sagen. Denne fremgangsmåde er på linje med Kommissionens art. 22-vejledning vedtaget den 26. marts 2021.
- Med afgørelsen Illumina/GRAIL af 3. september 2024 har Domstolen fastslået, at denne fremgangsmåde for art. 22-henvisninger er ulovlig. Derfor kan Kommissionen ikke længere som i nærværende sag acceptere henvisningsanmodninger i henhold til fusionsforordningen art. 22, stk. 1, hvis den henvisende medlemsstat ikke har den oprindelige kompetence i sagen.

M.11559 – *Adobe / Figma*

Sagen kort

- I februar 2023 offentliggjorde Kommissionen en undersøgelse af Adobes planlagte overtagelse af Figma. Fusionen ville ikke overskride tærskelværdierne i fusionsforordningen, men Kommissionen havde modtaget art. 22-henvisninger fra Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrig, Holland, Irland, Island, Italien, Luxembourg, Norge, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Østrig.
- Figma leverer et webbaseret samarbejdsværktøj til produktdesign ved navn Figma Design samt et whiteboard-værktøj til brug for 'brainstorms' ved navn FigJam. Adobe er et globalt softwarefirma, der blandt sine løsninger tilbyder de interaktive designværktøjer Adobe XD og Adobe Photoshop. Begge selskaber er blandt de førende udbydere af software til kreativt brug.

Kommissionens afgørelse

- I august 2023 igangsatte Kommissionen en undersøgelse af fusionen, hvor Kommissionen indledningsvist konkluderede, at transaktionen potentielt ville føre til en væsentlig reduktion i konkurrencen på de globale markeder for:
 - 1) Udbuddet af interaktive produktdesignværktøjer, hvor Figma er klar markedsleder, og Adobe er en af de største konkurrenter. Der var derudover væsentlig risiko for, at fusionen ville være en såkaldt omvendt '*killer acquisition*', da Adobe XD kunne blive udfaset af Adobes produktsortiment efter fusionen.
 - 2) Udbuddet af redigeringsværktøjer til grafiske illustrationer, da Figma Design er et af de mest fremtrædende alternativer til Adobes egne redigeringsværktøjer til grafiske illustrationer, Adobe Illustrator og Adobe Photoshop.
- Kommissionen havde dermed væsentlige konkurrencemæssige betænkeligheder ved fusionen, hvorfor Kommissionen ville åbne en fase 2-undersøgelse af transaktionen i november 2023.

Sagens efterspil og betydning

- Fusionsparterne valgte imidlertid at trække fusionen i december 2023.
- Sagen er et klart eksempel på, at Kommissionen i sin tilgang til fusioner fortsat udvikler nye skadesteorier. Her gik det konkret på den etablerede virksomheds overtagelse af en mindre og potentiel innovativ konkurrent på markedet. Det centrale har altså ikke været størrelsen på virksomheden. Risikoen for, at den mindre virksomheds '*disruption*' af den etablerede virksomheds aktiviteter bliver fjernet, tillægges stor betydning.

Bortfald af tilsagn i Embraco-fusionen

M.8947 – Nidec / Whirlpool | T-583/20 - Italia Wanbao-ACC v Commission

Sagen kort

- Kommissionen accepterede i 2019, at Nidec erhvervede Whirlpools produktionsapparat til kompressorer til køle- og fryseenheder ved navn Embraco. Kompressorer sørger for at cirkulere kølemidlet gennem hele køle-/fryseenhedens system og er dermed central for køle-/frysefunktionen.
- Da fusionen blev annonceret i 2018 var Nidec og Embraco to af de førende globale producenter af køle-/frysekompressorer.
- Kommissionen accepterede fusionen på baggrund af flere tilsagn, herunder afhændelse af Nidecs afdelinger for kompressorer til brug for køle- og/eller fryseskabe til private husstande og mindre kommercielle brugere. Af tilsagnet forpligtede Nidec sig også til ikke at generhverve disse afdelinger.
- I 2020 annoncerede Kommissionen, at den ville lade dele af tilsagnene bortfalde, herunder generhvervesvilkåret for afdelingen for kompressorer til private husstande, da Kommissionen fandt, at markedet for kompressorer til køle- og/eller fryseskabe til private husstande havde ændret sig markant.
- Konkurrenten Italia Wanbao anlagde efterfølgende sag an mod Kommissionens beslutning om delvist bortfald af tilsagn.

Rettens afgørelse

- Retten udtalte, at Kommissionen havde ret til at ændre tilsagnene eksempelvis ved en væsentlig ændring i markedet.
- En sådan ændring af tilsagnene forudsætter dog, at Kommissionen undersøger markedet. Kommissionen havde i sin undersøgelse af markedet konstateret, at konkurrenter havde forøget sine markedsandele.
- Kommissionen havde imidlertid ikke undersøgt, hvorvidt denne ændring i markedet var udtryk for en varig ændring.
- Dermed kunne det ikke udelukkes, at ændring kun var af midlertidig karakter, hvorfor Retten annullerede Kommissionens beslutning om delvist bortfald af tilsagnene.

Sagens efterspil og betydning

- Kommissionen har efterfølgende foretaget en ny undersøgelse i sagen. På baggrund af denne har Kommissionen igen i 2024 valgt at lade tilsagnene delvist bortfalde. Sagen må anses for at have begrænset betydning.

C-746/21 P – *Altice Group Lux v Commission*

(1/2)

Sagen kort

- Sagen omhandler Altice Groups ("Altice") appel af Rettens afgørelse T-425/18, hvori Retten afviste at annullere Kommissionens beslutning i sag M.7993.
- Ved Kommissions-beslutningen blev Altice, der er en hollandsk multinational telekommunikationsvirksomhed, pålagt en rekordstor bøde på € 62,25 mio. for at have gennemført sin fusion med PT Portugal (en portugisisk aktør inden for telekommunikation og multimedier) forud for *godkendelsen*, **samt** en bøde af samme størrelse på € 62,25 mio. for at have gennemført fusionen forud for *anmeldelsen*. Kommissionen traf denne beslutning med henvisning til, at de tiltag, der var blevet aftalt mellem parterne forud for afslutningen af erhvervelsen gav Altice mulighed for at udøve en afgørende indflydelse på PT Portugal, samt at Altice faktisk havde udøvet denne indflydelse. Denne afgørende indflydelse skyldtes blandt andet til Altice tillagte vetorettigheder.
- Fusionen havde således *de facto* fundet (delvist) sted, inden den var anmeldt og godkendt. En ganske vidtgående informationsudveksling fyldte også i analysen.
- Altice indledte et annulationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens afgørelse.
- I T-425/18 nedsatte Retten bøden for overtrædelse af fusion før godkendelse til € 56 mio., men frifandt i øvrigt Kommissionen og stadfæstede materien i overtrædelsen.

Generaladvokatens holdning

- Generaladvokaten foreslog, at Altice Groups appel af Rettens dom i T-425/18 tilsidesættes i sin helhed, hvorved de af Retten fastsatte bøder vil stå ved magt. Dette var begrundet i, at Collins afviste samtlige Altice Groups appelanbringender og nåede frem til, at Kommissionen foretog en korrekt vurdering, da den fastslog, at Altice reelt udøvede kontrol over PT Portugal, inden der var sket anmeldelse henholdsvis godkendelse af fusionen mellem parterne.

C-746/21 P – *Altice Group Lux v Commission*

(2/2)

Domstolens afgørelse

- Domstolen opretholdt størstedelen af Rettens afgørelse i sagen og slog dermed fast:
 - at informationsudvekslingen mellem Altice og PT Portugal samt de til Altice tillagte vetorettigheder var tilstrækkelige til at udgøre et brud forbuddet mod '*gun-jumping*', og
 - at det ikke var i strid med proportionalitetsprincippet, at Altice blev pålagt sanktioner for at overtræde både forbuddet mod '*gun-jumping*' og anmeldelsespligten.
- Dog fandt Domstolen, at Kommissionen ikke havde givet en tilstrækkelig begrundelse for bødeudmålingen, herunder at pålægge Altice to enslydende bøder uden hensyntagen til, at den ene overtrædelse var en '*one-off*', mens den anden var længerevarende. Dermed blev bøden for manglende anmeldelse nedsat til knap € 53 mio., mens bøden for *gun-jumping*-overtrædelsen blev fastholdt.

Sagens betydning

- Sagen er fortsat en klar bekræftelse af, at de formelle fusionskontrolregler er et område, hvor konkurrencemyndighederne har en øget bevågenhed, og hvor der udmåles voldsomt store bøder.
- Virksomheder, der ønsker at gennemføre en transaktion, skal være meget forsigtige med, hvilke rettigheder der bliver tildelt, inden fusionen er godkendt, og hvilke drøftelser, der haves.
- Domstolens afgørelse – som i grove træk fastholder Rettens dom – understreger ligeledes, at sanktioner for at overtræde både forbuddet mod '*gun-jumping*' og anmeldelsespligten ikke er i strid med forbuddet mod dobbeltstraf, men der skal dog nu foretages en reel fastsættelse, hvilket giver mulighed for at inddrage lidt flere nuancer.

C-581/22 P – *thyssenKrupp v Commission* (1/2)

Sagens baggrund

- Kommissionen forbød i juni 2019 et påtænkt joint venture mellem thyssenKrupp og Tata Steel, som var henholdsvis anden- og tredjestørste producenter af kulstål i EØS, ligesom at begge var væsentlige spillere på markedet for produktion af metallisk belagt og lamineret stål til emballageformål samt af galvaniseret fladt kulstofstål til bilindustrien.
- Det påtænkte joint venture fandtes at ville have reduceret konkurrencen og forøget priserne på forskellige typer stål, og Kommissionen afviste parternes forslag til strukturelle tilsagn, som ikke ansås for tilstrækkelige til at imødekomme konkurrenceproblemerne.

Rettens afgørelse i T-584/19

- thyssenKrupp appellerede afgørelsen i en annulatioonssag for Retten og fremsatte bl.a. følgende anbringender:
 - Kommissionen havde fejlagtigt indskrænket det relevante produktmarked for metalbelagte og laminerede stålprodukter til emballage og varmgalvaniserede stålprodukter til brug i bilindustrien,
 - Kommissionens vurdering under SIEC-testen var fejlagtig og blandede tingene sammen, da den fandt, at der både ville være en SIEC som følge af skabelsen af en dominerende stilling og en SIEC som følge af ikke-koordinerede horisontale virkninger på oligopolistiske markeder, hvilket appellanten mente var uforeneligt, og
 - Kommissionen lagde for stor vægt på at måle den andel af overlappet, som de tilbudte tilsagn fjernede, i stedet for at fokusere på, om fusionen med tilsagnene på plads ville give anledning til en SIEC (omtvistet relevans af up-stream-aktiviteter for viability-vurderingen).
- Retten afviste thyssenKrupps anbringender og opretholdt dermed Kommissionens:
 - Markedsafgrænsning,
 - SIEC-vurdering og
 - afvisning af thyssenKrupps tilbudte tilsagn.

C-581/22 P – *thyssenKrupp v Commission* (2/2)

Domstolens afgørelse i C-581/22 P

- thyssenKrupp fremsatte en række anbringender om retlige fejl begået af Retten. Blandt Domstolens betragtninger hertil kan fremhæves:
 - appellanten fremførte, at Kommissionen skulle godtgøre, at der med "*stor sandsynlighed*" ville foreligge betydelige konkurrencehindringer efter fusionen for at kunne forbyde denne. Domstolen afviste anbringendet og fastslog, at Kommissionen blot skal påvise, at det er mere sandsynligt end ikke, at fusionen vil resultere i en SIEC.
 - Domstolen fastsatte, at på oligopolistiske markeder udelukker begreberne skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling og ikke-koordinerede horisontale virkninger ikke hinanden.
 - Domstolen fandt, at det er tilstrækkeligt, at en virksomhed har "*større indflydelse på konkurrenceprocessen, end dens markedsandel eller andre lignende mål tyder på*" for at kunne udgøre en "*betydelig konkurrencemæssig faktor*".
- Domstolen afviste appellen i sin helhed og opretholdt således Rettens dom og derved Kommissionens afgørelse om at forbyde fusionen.

Sagens betydning

- Afgørelsen bekræfter først og fremmest beviskravet for Kommissionen og afklarede begreber såsom "*betydelig konkurrencefaktor*", jf. Domstolens dom i CK Telecomms, C-376/20.
- Dertil skal det bemærkes, at der var tale om en sag med høj politisk prioritet for Juncker-Kommissionen på grund af stål-sektorens betydning for europæisk industri. Dette politiske fokus på stål-sektoren og transaktioner mellem virksomheder her og i lignende strategiske sektorer må også forventes fremover.

"Steel is a crucial input for many things we use in our everyday life, such as canned food and cars. Millions of people in Europe work in these sectors and companies depend on competitive steel prices to sell on a global level. Without remedies addressing our serious competition concerns, the merger between Tata Steel and ThyssenKrupp would have resulted in higher prices. So we prohibited the merger to avoid serious harm to European industrial customers and consumers"

- Margrethe Vestager

Erstatning

C-632/22 – VOLVO *(forkyndelse af tilsigelse på hjemstedet for sagsøgtes datterselskab)*

Sagen kort

- I 2016 konstaterede Kommissionen i sagen AT.39824, at 15 lastbilproducenter, herunder Volvo, havde deltaget i et kartel i strid med TEUF art. 101.
- I 2018 anlagde Transsaqui et erstatningssøgsmål mod Volvo ved handelsret nr. 1 i Valencia, Spanien med påstand om erstatning for den skade, som selskabet angiveligt havde lidt som følge af kartellet, da det købte to lastbiler af mærket Volvo i 2008.
- I stævningen angav Transsaqui, at tilsigelsen skulle forkyndes på Volvos datterselskabs hjemsted i Spanien. Volvo bestred, at forkyndelsen for datterselskabet i Spanien var gyldig, da deres hjemsted var i Sverige. Den kommercielle domstol erklærede imidlertid forkyndelsen for gyldig og afsagde en udeblivelsesafgørelse mod Volvo.
- Volvo appellerede dommen til den spanske højesteret, som forelagde et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

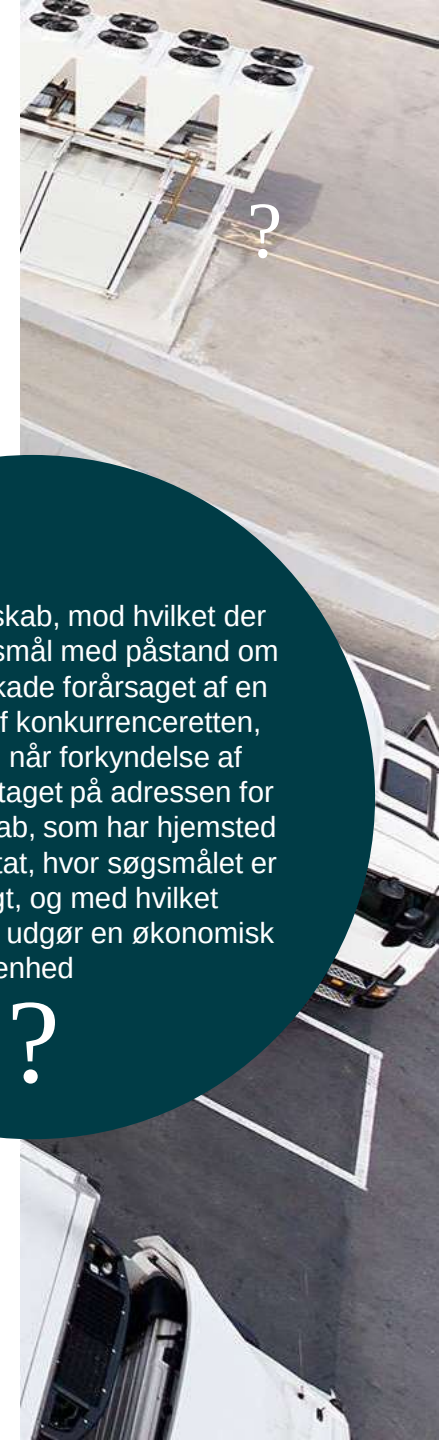
- Domstolen har tidligere fastslået, at juridiske enheder hæfter solidarisk for erstatningskrav baseret på en overtrædelse af TEUF art. 101, hvis de udgør en økonomisk enhed. Idet en økonomisk enhed ikke er en selvstændig juridisk person, skal sagsøger dog anlægge erstatningssøgsmål mod en af de retlige enheder, som den økonomiske enhed udgøres af.
- Domstolen besvarede spørgsmålet benægtende med, at selvom et datterselskab og moderselskab udgør én økonomisk enhed, betyder det ikke, at datterselskabet er bemyndiget til at modtage retlige dokumenter på moderselskabets vegne. Der er ingen formodning for en sådan bemyndigelse, da det kan skade moderselskabets ret til forsvar.

Sagens betydning

- Sagen bidrager til afklaring om grænserne for '*økonomiske enheder*' i forbindelse med forkyndelse af tilsigelse og understreger behovet for at respektere processuelle garantier.

Er et moderselskab, mod hvilket der er anlagt et søgsmål med påstand om erstatning for skade forårsaget af en overtrædelse af konkurrenceretten, gyldigt tilsagt, når forkyndelse af tilsigelse er foretaget på adressen for dets datterselskab, som har hjemsted i den medlemsstat, hvor søgsmålet er blevet anlagt, og med hvilket moderselskabet udgør en økonomisk enhed

?

Et kig i krystalkuglen

Et kig i krystalkuglen – Ny EU-kommissær

Executive Vice-President for a Clean, Just and Competitive transition

Teresa Ribera Rodriguez

- Ribera blev kendt i Bruxelles for sin aktive rolle under sidste års spanske EU-formandskab, hvor hun sås som en dygtig og effektiv forhandler på energi- og klimaområdet.
- Uddannet jurist med mere end 20 års erfaring i forskellige roller i den spanske centraladministration med særligt fokus på kampen mod klimaforandringer.
- Teresa Ribera får ansvar for "*en ren, retfærdig og konkurrencedygtig omstilling*". En portefølje, der vedrører grøn omstilling og konkurrenceevne – sidstnævnte et nyt ansvarsområde for Ribera.

Baggrund

- 2018-2024: Minister for økologisk omstilling (og fra 2020 demografiske udfordringer).

Kommende opgaver på konkurrenceområdet

- Modernisering af konkurrenceretten – med fokus på grøn omstilling i tråd med den nyeste Draghi rapport.
- Nye regler for statsstøtte for at understøtte udviklingen af vedvarende energi – og simplificering af de eksisterende regler, dog med fokus på de mest konkurrencefordrejende tilfælde af statsstøtte.
- Reevaluerer af *Horizontal Merger Control Guidelines*.
- Fokus på udfordringen som SMV'er står over for og reducere af risikoen for '*killer acquisitions*'.
- Håndhævelse af *Foreign Subsidies Regulation* med fokus på de mest problematiske og konkurrencefordrejende tilfælde.
- Håndhævelse af *Digital Markets Act*, der skal imødekomme udfordringerne ved digitale markeder.

Et kig i krystalkuglen – Ny regulering på vej

- **Nationale call-in regler** implementeret i Danmark, Norge, Sverige, Island, Tyskland, Italien, UK og Irland. Flere på vej – Finland, Holland og Tjekkiet.
 - Illumina/GRAIL dommen vil formentlig have begrænset betydning for nationale myndigheders adgang til art. 22 henvisninger i lande med call-in regler.
- **Technology Transfer Block Exemption Regulation (TTBER)** og tilhørende retningslinjer – de eksisterende regler træder ud af kraft i april 2026. Kommissionen har i løbet af 2023 afholdt en offentlig høring som forberedelse til den nye version, hvis udkast fortsat ikke er offentliggjort.
- Kommissionen har indkaldt til vidensdeling om konkurrencebegrænsninger på **markederne for virtuelle verdener og generativ AI**.

Et kig i krystalkuglen – Øvrige tendenser

Draghi rapport - September 2024

Forslag til ny strategi for konkurrencen i EU – fokus på grøn omstilling og innovation:

- Inddragelse af hensyn til innovation og fremtidig konkurrence i afgørelser på områder, hvor nye teknologier vil gøre en forskel for forbrugerne.
- Fusionsparter bør have adgang til et 'innovationsforsvar' ved at bevise innovationsfremmende effekter ved fusionen.
- Genoprette standarden for statsstøttekontrol før Covid-19 og energikrisen.
- Sikre 'open access' og interoperabilitet gennem regler eller incitamenter, f.eks. statsstøtte. Digital Market Act (DMA) er et stort fremskridt for 'open access', men områderne bør udvides til sektorer som energi og transport.

Nye skadesteorier

- Nye skadesteorier ser fortsat dagens lys i relation til innovation og platforme, hvilket reducerer forudsigeligheden for virksomheder og fordrer en tidligere og grundigere analyse og planlægning i forbindelse med gennemførelse af større og mere materielt komplekse transaktioner.
- I relation til innovation er skadesteorien blandt andet, at man ved opkøb af en lille, innovativ virksomhed fjerner innovationen fra markedet for at bevare sin position.
 - Dette kan eksempelvis ske ved et opkøb af små innovative virksomheder, der derved udelukker og afskærmer konkurrenter fra markedet ved, at den dominerende virksomhed bliver eneudbyder af en platform.
 - "Killer acquisitions" og "reverse killer acquisitions".

DG COMP Organisationsdiagram (per 31/10 2024)

Executive Vice-President:

Margrethe Vestager

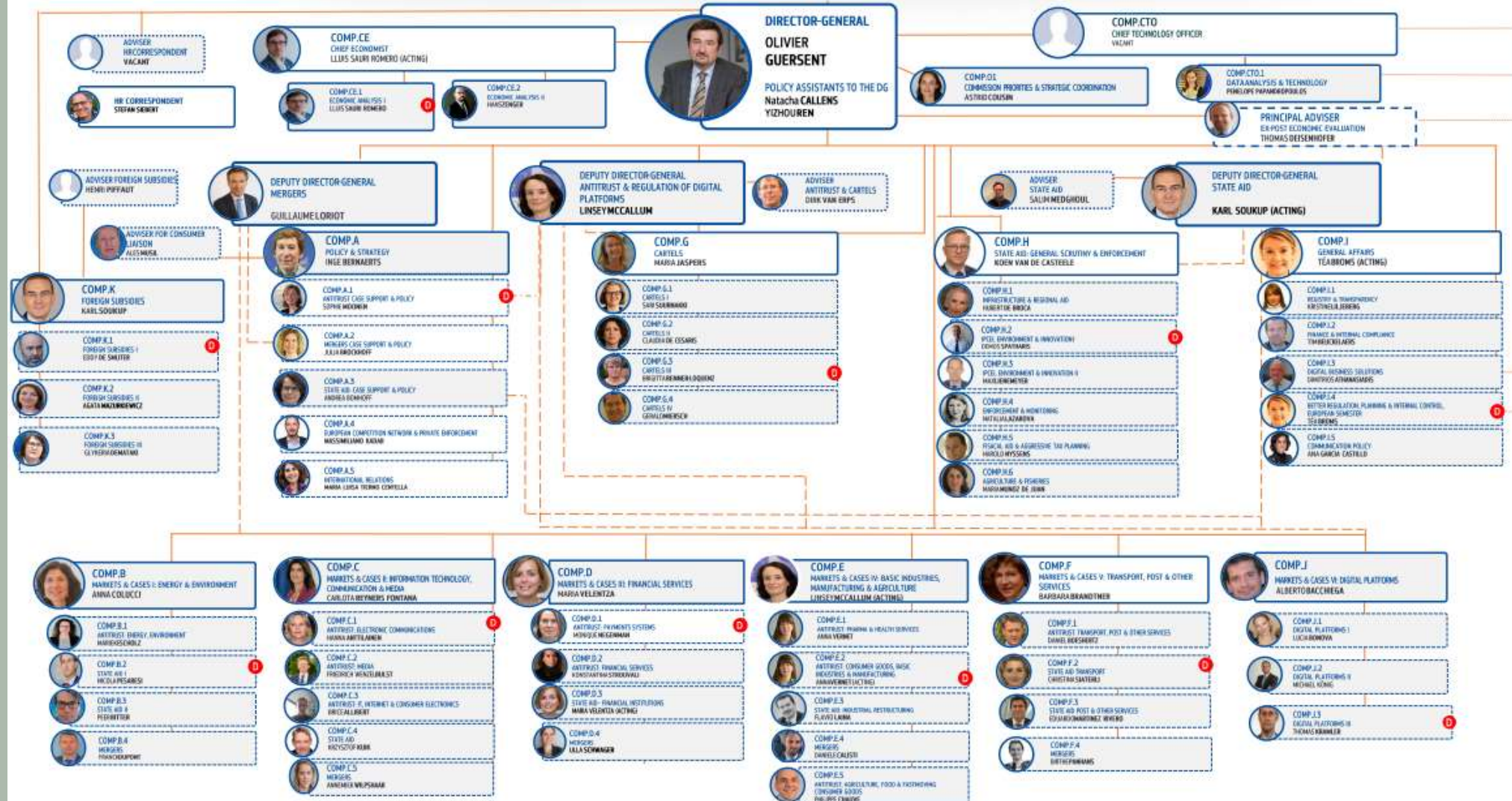
Teresa Ribera Rodriguez

Chief Competition Economist:

Lluís Saurí

Emanuele Tarantino

D Deputy to the Director

SECONDED MANAGERS AND ADVISERS: M. PIERGIOVANNI, SECONDED TO THE CABINET OF EXECUTIVE VICE-PRESIDENT VESTAGER

Kontakt

Morten Kofmann

Partner – København

Dir. +45 38 77 43 35

Mob. +45 24 86 00 40

mko@kromannreumert.com

Bart Creve

Partner – København

Dir. +45 38 77 45 47

Mob. +45 61 61 30 27

bcr@kromannreumert.com

Sonny Gaarslev

Partner – København

Dir. +45 38 77 43 62

Mob. +45 20 19 74 48

sgs@kromannreumert.com

Matilde Bielefeldt Møller

Studentermødjhælper

Anmodninger om kursus-
beviser sendes til Matilde
Bielefeldt Møller

mabm@kromannreumert.com